

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΗΧΩ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΓΚΡΗΤΙΟ ΜΑΘΗΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΧΑΝΙΑ 1 Δεκεμβρίου 1954

ΕΤΟΣ Δ' ΤΕΥΧΟΣ 3ον

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡ. Δραχ. 20

ΤΙΜΗ ΦΥΛ. ΔΡΑΧ. 1

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Β' ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΡΡΕΝΩΝ ΧΑΝΙΩΝ

ΤΟΠΙΑ ΤΗΣ ΚΡΗΤΗΣ

Το ξακουστό Φαράγγι της Σαμαριάς

ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ. Κατά την κυκλοφορία των δύο πρώτων τευχών παρουσιάστηκαν δυσκολίες και στην εκτύπωση και στην αποστολή των φύλλων στα διάφορα Γυμνάσια. Αυτό ήταν φυσικό, όταν λάβουμε υπόψη μας, ότι κάθε αρχή είναι δύσκολη πρό πάντων για μια τέτοια προσπάθεια. Μόνο εκείνοι που παρακολουθούν από κοντά, μπορούν να διαπιστώσουν τις δυσκολίες αυτές. Ζητούμε συγγνώμη από τους φίλους μας για τις ανωμαλίες αυτές, οι οποίες ελπίζουμε να είναι και οι τελευταίες.

ΠΡΟΘΥΜΙΑ. Μας συγκινεί ειλικρινά η προθυμία και η υποδοχή που βρήκε η «Μαθ. Ήχώ» σε όλα τα Γυμνάσια της Κορίθου Δημοσίας και Ίδιωτικά. Η «Μαθ. Ήχώ» κατέκτησε τον μαθητικό κόσμο και του έγινε ο αχώριστος φίλος και το πιο αγαπητό περιοδικό, απ' όσα κυκλοφορούν σήμερα. Λυπούμεθα που δεν έχουμε χώρο να δημοσιεύσουμε τις δεκάδες τα συγχαρητήρια γράμματα που λαμβάνουμε κάθε μέρα. Από τη στιγμή αυτή ευχαριστούμε όλους και όλες που μας έγραψαν και τους λέμε ότι το περιοδικό είναι και δικό τους περιοδικό όπως και όλου του μαθητικού κόσμου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. Όλοι οι άγνωστες και αναγνώστριές μας θα αντιληφθήκανε ότι στα περιεχόμενα του περιοδικού έγινε εφέτος μια μεταβολή. Νέα μας αρχή είναι να δημοσιεύουμε εργασίες και θέματα ωφέλιμα. Έτσι το περιοδικό δεν είναι μόνο ένα ανάγνωσμα, αλλά και απαραίτητο βοήθημα στα μαθήματα και στη μόρφωση.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ. Όλοι και όλες πρέπει να λαμβάνουν μέρος στον τακτικό διαγωνισμό του περιοδικού. Έτσι μορφώνονται και ασκούνται. Οι απαντήσεις να είναι σύντομες σαφείς και καθαρές. Από το σημερινό φύλλο δημοσιεύονται τα αποτελέσματα.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ. Τις ασκήσεις και τα tests πρέπει όλοι και όλες να φροντίζουν να λύσουν και να δίδουν σωστή απάντηση. Να μας γράφουν το ταχύτερον τις λύσεις των γ α να γίνεται ο έλεγχος κανονικό.

Είς τον Ιον Διαγωνισμέν λύσεις έλάβαμε πολλές.
Οι δέκα καλύτερες ήταν:

1) Άν. Μαρκογιαννάκη	38
2) Έμμ. Μορφιαδάκης	37
— Έλ. Παπαδαντωνάκη	37
— Εύγ. Κοββαντζή	37
— Στ. Φουρνιαδάκης	37
3) Ίωάν. Γκάττ	36
— Ίωάν. Φωτεινάκης	36
— Εύαγγ. Δορυφόρου	36
— Μιχ. Χιωτάκης	36
4) Εύαγγ. Δραμιτινού	35

3) ΟΧΙ
4) ΝΑΙ
5) ΟΧΙ
6) ΝΑΙ
7) ΝΑΙ
8) ΝΑΙ
9) ΝΑΙ
10) ΟΧΙ

ΟΙ ΣΩΣΤΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ 1ου ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ;

I

- 1) Οι διαχειριστές του χρήματος της Αθηναϊκής Συμμαχίας.
- 2) Οι δοῦλοι που έπεσαν την ελευθερία τους είς τας Αθήνας και την Ρώμην.
- 3) Οι Κρητικοί αντίρται κατά τον καιρό της Τουρκοκρατίας.
- 4) Οι εκ των μοναχών του Αγίου Όρους που κατά τα μέσα του 14 αιώνος είχαν δημιουργήσει δική τους κοινότητα. Έπιπταν σε σκοτοδίνες. Προσπαθούσαν να προσηλώσουν το βλέμμα τους επί πολύ άρτα σε όρισμένο σημείο ώστε να έρθη στιγμή που να δούν όράματα.
- 5) Οι διερμηνείς, οι μεταφρασταί των Σουλτανικών αρχών.
- 6) Οι διοικητές των Έπαρχιών του Περσικού κράτους.
- 7) Οι υίοι των διαδόχων του Μ. Αλεξάνδρου.
- 8) Οι ένοπλοι αντίρτες κατά την περίοδο του Βυζαντινού μεσαίωνα.
- 9) Οι πυρπολητές κατά την Έλληνική Έπανάσταση.
- 10) Οι Βυζαντινοί Έπουργοί.

II

1) ΝΑΙ
2) ΟΧΙ

Οι ασκήσεις που θα μας στέλνετε φροντίζετε να είναι πρωτότυπες και έξυπνες, δύσκολες και χαρακτηριστικές, το ίδιο και τα tests (μινίγματα, γόφοι, ερωτήσεις, παίγνια κ λ.π.) Με την πνευματική σελίδα θέλομε να καλλιεργήσωμε το μαθητικό πνεῦμα και να το συνηθίσωμε να εργάζεται σε ένα ανώτερο κύκλο.

Δημοσιεύωμε όμως και ασκήσεις πρακτικής αριθμητικής και άλλες εύκολότερες για μαθητάς των μικροτέρων τάξεων. Η πνευματική σελίδα με την βοήθεια όλων των μαθητών και μαθητριών πρέπει ακόμη να γίνει καλύτερη.

III

1) Ο Μαλώ
2) Ο Τερζάκης
3) Ο Δουμάς
4) Ο Ντίκενς
5) Η Μπροντέ
6) Ο Ξενόπουλος
7) Ο Λασκαράτος
8) Ο Ούγκώ
9) Ο Βενέζης
10) Ο Μελάς

IV

- 1) Ο Αρχιμήδης πεθαίνοντας
- 2) Ο κάθε Αθηναίος ξηβος όταν όρκιζόταν
- 3) Ο Γαλιλαίος στην Ιερά εξέταση
- 4) Ο Κάισαρ στον Ρουβίκωνα
- 5) Ο Κροίσος όταν καιγόταν
- 6) Ο Σωκράτης
- 7) Οι Έλληνες ναύτες πριν την Ναυμαχία Σαλαμίνας
- 8) Οι Αθηναίοι διά τους απεσταλμένους του Μαρδονίου.
- 9) Ο Θεμιστοκλής στον Εύρυβιδή
- 10) Ο Δούλος στον κύριό του, τον Δαρείο

Στο άλλο φύλλο λόγω κωλύματος θα δημοιευθῆ ο τρίτος διαγωνισμός. Στέλνετέ μας εγκαίρως τις λύσεις σας.

ΜΑΝ. ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ

Ζ'. Πρακτ, Β.Γ Χ.

σεως πρακτικής αριθμητικής και άλλες εύκολότερες για μαθητάς των μικροτέρων τάξεων. Η πνευματική σελίδα με την βοήθεια όλων των μαθητών και μαθητριών πρέπει ακόμη να γίνει καλύτερη.

ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΝΕΑ. Έγροίφαμε στο πρώτο τεῦχος και έπαν. λαμβάνωμε πάλι να μας γράφουν τακτικά οι ανταποκριταί μας όλα τα νέα από το Γυμνάσιό τους για να τα δημοσιεύωμε στη στήλη των Μαθ. νέων.

ΜΑΘΗΜΑ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΑΣ 3^ο

ΕΓΚΛΙΤΙΚΑΙ ΛΕΞΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ

Έγκλιτικές λέγονται ώρισμένες μονοσύλλαβες ή δισύλλαβες λέξεις, οι οποίες με την προηγούμενη των λέξιν προφέρονται σαν να αποτελούν μιά λέξιν.

Οι έγκλιτικές λέξεις είναι οι πάρα κάτω:

- 1) Η άοριστη άντωνυμία **τίς, τίς, τί** (σε όλες τις πτώσεις).
- 2) Οι τύποι της προσωπικής άντωνυμίας: **μοῦ, μοί, μέ, σοῦ, σοί, σέ, οὐ, οἶ, ἔ** (στήν αρχαία) και **μέ, μου, σε, σου, μας, σας** (στή νέα).
- 2) Οι τύποι της επαναληπτικής και κτητικής άντωνυμίας του, τον, της, την, το, των, τους, τας, τα, μου, σου, μας, σας (στή νέα).
- 4) Η όριστική του ένεστώτος των ρημάτων **εἰμί, και φημί** (πλήν του τύπου εἶ και φησ) (στήν αρχαία).
- 5) Τα μόρια **γε, τε, τοι, περ, δε.**
- 6) Τα έπιρρήματα **πού, ποί, πώ, ποτέ, ποθέν.**

Γιά να τονίζουμε σωστά πρέπει να ξερώμε ποτέ ο τόνος των έγκλιτικών αυτών λέξεω, οι οποίες πολύ συχνά άπαντούν, αποβάλλεται τελείως, ποτέ αναβιβάζεται στην προηγούμενη λέξιν και ποτέ διατηρείται.

α) Αποβάλλεται ο τόνος

1) Όταν η προηγούμενη λέξις τονίζεται στην λήγουσα (Όξιτονος ή περισπομένη) π. χ. Θεός **τίς**, Θεοί **τινες**, καλῶ **τινα**, μαθητής **τίς**, ὑπό **τινων**, εἶπέ **μου**, δικό **του**, τῆς μητρός **της**, ἡ ἀδελφή **σας**, καλῶς **τον**, δός **του**, ἀγαπῶ **τον** κ.λ.π.

2) Όταν η προηγούμενη λέξις τονίζεται στην παραλήγουσα και παίρνει όξεϊα (παροξύτονος) και τὸ έγκλιτικό είναι μονοσύλλαβο π. χ. βιβλίον **τι**, φίλος **τίς**, φέρε **μας**, γέρων **τίς**, λέγει **τι**, ὁ λόγος **του**, ὁ πόνος **σου**, ὁ πόθος **μας**, ὁ κόπος **σας** κ.λ.π.

β) Αναβιβάζεται εἰς τὴν λήγουσιν τῆς προηγούμενης λέξεως σαν όξεϊα

Όταν η προηγούμενη λέξις τονίζεται στην προπαραλήγουσα (προπαροξύτονος) ή παίρνει περισπωμένη στην παραλήγουσα (προπερισπωμένη) ή είναι η προηγούμενη αὐτή λέξις άτονη ή έγκλιτική, π. χ. ἀνθρωπός **τίς** κῆποι **τινες**, πόλεός **τινος**, στοιχεῖά **τινα**, Μοῦσά **τίς** Εὐρωπαῖοι **τινες**, ὁ συνάδελφός **μου**, ἡ βοήθειά **σου**, τοῦ μαθήματός **του**, τὰ κτήματά **μας**, πιστέψατέ **μας**, δώσατέ **μου**, παρακάλεσέ **τον**, εἰς **τινα** πόλιν, ἐάν **τίς** ποτε, εἴ **τίς**, εἴ **τίς** ἔστι φίλος, ἐν **τινι** μέτρῳ, ἤκουσατέ **μέ** ποτε, φέρε **μού** **τα**, γράψε **μάς** **τα**.

(Στά τελευταία παραδείγματα ο τόνος ανα-

βιβάζεται στην προηγούμενη λέξιν ή οποία είναι ή άτονος ή κάποιο έγκλιτικό. Όταν είναι δυό ή περισσότερα έγκλιτικά, τὸ προηγούμενο παίρνει τὸν τόνο του έπομένου και τὸ τελευταίο μένει άτονο).

γ) Διατηρείται ο τόνος

1) Όταν τὸ έγκλιτικό είναι δισύλλαβο και ή προηγούμενη λέξις τονίζεται στην παραλήγουσα και παίρνει όξεϊα (παροξύτονος) π. χ. φίλοι **τινές**, ἀνθρώπων **τινων**, πολίτου **τινός**, άλλων **τινων**, λέξεις **τινές**, ἔζη **ποτέ**, ὀλίγοι **εἰσίν**.

2) Όταν η προηγούμενη λέξις έπαθε εκθλιψιν, ή όταν προηγῆται τὸ έγκλιτικό, σημεῖο στίξεως, π. χ. πολλοὶ **δ'** εἰσίν, ταῦτ' **εἰσίν**, Ὁμηρος, **φασίν**, τυφλός **ἦν** κ.τ.λ.

3) Όταν οι έγκλιτικές λέξεις βρίσκονται στην αρχή μιᾶς προτάσεως π. χ. **εἰμί** θνητός, **εἰσίν** δίκαιοι κ.λ.π.

4) Όταν οι έγκλιτικές λέξεις βρίσκονται μπροστά από ρῆμα ή όνομα π. χ. **τινές** ἀνθρωποι, **μάς** εἶπε, **σοῦ** ἔφερα, **τὸν** ἄφησε, **μέ** εἶδε, **σοῦ** λέγω, **σᾶς** προτρέπει, **μάς** κολακεύει. Όταν τὸ έγκλιτικό είναι μετά τὸ όνομα ή τὸ ρῆμα ισχύουν οι πάρα πάνω κανόνες π. χ. ἀνθρωποὶ **τινες**, εἶπέ **μας**, ἔφερά **σου**, ἄφησέ **τον** κ.λ.π.

5) Όταν ένα έγκλιτικό προφέρεται με ζωηρό τόνο. Π. χ. πρὸς **σέ** ὀμιλῶ, ὑπῆρχον **τινές** μετά **σοῦ**, **σοί** ή οὐδενί.

Μερικές έγκλιτικές λέξεις ένώνονται με άλλες και αποτελούν μιά. Οι προερχόμενες όμως και δέν τονίζονται σύμφωνα με τὸς κανόνες τοῦ τονισμού (μακρὸ πρό βραχέος) διότι αποτελούν δυό λέξεις. Π. χ. **οὔτε, μήτε, ὥστε, ἦτοι, καίτοι, καίπερ, εἶπερ, εἶθε, εὖγε** κ.λ.π.

Οι άτονες λέξεις είναι οι πάρα κάτω δέκα.

- 1) Τα άρθρα **ὁ, ἡ, οἱ, αἱ**
- 2) Οι προθέσεις **έν, εἰς, ἐκ (ἐξ)**.
- 3) Τὸ άρνητικὸν μόριον **οὐ, (οὐκ, οὐχ)**.
- 4) Οι σύνδεσμοι **ὡς, εἰ**.

(Τὸ οὐ παίρνει όξεϊα όταν μετά ἀπ' αὐτὸ ὀπάρχη σημεῖο στίξεως, π. χ. πῶς γάρ **οὐ;**)

ΣΠ. ΜΑΡΚΟΥΛΑΚΗΣ

Καθ. Β' Γυμν. Χανίων

Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ κ. ΘΕΟΔ. ΑΡΩΝΗ

Μικροί μου φίλοι,

Τούτο τὸ περιοδικό, πὸν βρῆσκαται στὰ χέρια σας αὐτὴ τὴ στιγμή, εἶναι τὸ καμῖοι τῶν Σχολείων μας. Προέρχεται ἀπὸ τὰ παιδιὰ τῶν Γυμνασίων, ἀλλὰ δὲν εἶναι ξένο σ' ἑσᾶς. Μέσα στὶς σελίδες τοῦ θὰ βρῆτε ἔργασίες, πὸν ἀποτελοῦν καρπὸ σκέψεως καὶ κόπου γνωστῶν σας, φίλων σας, συγγενῶν σας. Ὅταν γνωρισθῆτε μαζί του, εἶμαι βέβλιος ὅτι θὰ τὸ ἀγαπήσετε κι' ἑσεῖς ὅσο κι' ἐκεῖνοι τὸ ἀγαποῦν, ὅσο τὸ καμαρώνουν καὶ τὸ διαδίδουν μὲ φανατισμό. Κι' ἔχουν δίκιο! Γιατὶ ἕνα τέτοιο περιοδικὸ ἀποτελεῖ μὴ λιμπρὰ εὐκαιρία γιὰ κάθε νέο καὶ νέα, πὸν νοιώθει τὴν ἀνάγκη νὰ ἀνυψώση τὸ πνεῦμα του καὶ ν' ἀνοίξη τὰ φτερά τῆς σκέψεως καὶ τῆς φαντασίας του καὶ νὰ φτερουγίσῃ σὲ πλατύτερο πνευματικὸ δρίζοντα. Καὶ εἶναι τούτο τὸ περιοδικὸ ἕνα ὄρατο βῆθος γιὰ τέτοιο φτερούγισμα.

Ἔρετε κι' ἑσεῖς ὅτι δυὸ κατηγορίες ἀνθρώπων ὑπάρχουν ἀνάμεσά μας. Ἡ μὴ εἶναι ἐκεῖνη, πὸν περικλείει ἀνθρώπους περιορισμένους μέσα στὰ στενὰ περιθώρια τῆς ὕλης. Τὶ θὰ φᾶνε; τὶ θὰ πλοῦν; πῶς θὰ διασκεδάσουν; Ἀπ' αὐτοὺς μὴ περιμένεις τίποτα τὸ πνευματικὸ. Εὐτυχῶς ἡ ἄλλη κατηγορία ἔχει ἀνθρώπους, πὸν δὲν τοὺς ἀρέσει ἡ ἀδράνεια καὶ ἡ νύρκη τοῦ μυαλοῦ. Αὐτοὶ σκέφτονται. Ἡ σκέψη τους ἀνεβαίνει πολὺ ψηλότερα ἀπὸ τὶς ὕλικές ἀπολαύσεις καὶ ζητοῦν πνευματικὴς χαρές. Καὶ τέτοιες χαρὲς δίδει ἡ πνευματικὴ δημιουργία, τὰ προϊόντα τῆς σκέψεως καὶ τῆς πέννας. Καὶ γράφουν. Κι' ὅταν γράφουν, κἄνι τοὺς ὦθει νὰ μὴ κρατήσουν τὸ δημιουργημῖ των τοιγκούνικα κρυμμένο καὶ μυστικὸ, κἄνι νὰ κἄνουν κι' ἄλλους κοινωνοὺς τῆς χαρᾶς των.

Γιὰ τούτους ἡ «Μαθητικὴ Ἠχώ» γίνεται τὸ βῆμα, πὸν θ' ἀνεβοῦν καὶ θὰ μιλήσουν. Θὶ πὸν τὶς σκέψεις καὶ τὶς ἀνησυχίες των, τὰ προβλήματα καὶ τοὺς πόθους των. Θὰ πὸν πῶς βλέπουν τὰ γύρω των, πῶς ἀντιμετωπίζουν τὴ ζωὴ, Θὰ τραγουδήσουν τὶς χαρὲς των ἢ τὶς λύπες των καὶ θὰ σᾶς συγκινήσουν. Θὰ σᾶς παρακινήσουν νὰ τοὺς μιμηθῆτε κι' ἑσεῖς καὶ νὰ δημιουργήσετε.

Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο τὸ περιοδικὸ ἐξελίσσεται σὲ στάδιο πνευματικῶν ἀγώνων, ὅπου τὰ νειάτα μποροῦν νὰ αγωνιστοῦν καὶ νὰ κερδίσουν δάρνες.

Γι' αὐτοὺς τοὺς λόγους στὰ γενέθλιά της, κἄνως ἡ «Μαθητικὴ Ἠχώ» κλείνει τὰ τρία χρόνια της καὶ μπαίνει στὸν τέταρτο. ἄς γιορτάσωμε μαζί της κι' ἄς τῆς εὐχηθοῦμε ἀπὸ τὰ βῆθη τῆς ψυχῆς μας κάθε πρόοδο καὶ μακροζωία.

Ἄλλωστε ἡ εὐγενικιὰ χειρονομία της πρὸς τὰ Δημοτικὰ Σχολεία μας, πὸν μᾶς ἀνακοινώνει μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς γιορτῆς της, μᾶς ὑποχρεώνει.

Μᾶς γνωστοποιεῖ δηλαδὴ, πῶς ἀνοίγει τὴν ἀγκαλιά της νὰ δεχθῆ τὴ συνεργασία σας καὶ περιμένει τὰ πνευματικὰ σας δημιουργήματα: ἐκθέσεις, ποι-

ημικάκια κ.τ.λ. καὶ μὲ χαρὰ της θὰ τὰ δημοσιεύει σὲ εἰδικές σελίδες.

Ἐμπρός, λοιπὸν γενῆτε συνεργάτες της καὶ φίλοι της. Ριχτήτε στὴ δουλειά. Δουλέψετε τὸ μυαλό σας καὶ δημιουργήσετε. Καὶ στέλνετε τὰ ἔργα σας στὴν «Μαθητικὴ Ἠχώ». Ἐκεῖνη περιμένει. Ἐνα πρᾶγμα μόνο προσέξτε: ὅ,τι στέλνετε νὰ εἶναι πραγματικὰ δικό σας. Νὰ ἔχη τὴ δροσιὰ καὶ τὴ χάρη τοῦ παιδικοῦ δημιουργήματος Ἐμπρός!

ΘΕΟΔ. ΑΡΩΝΗΣ

ΠΑΙΔΙΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ἀγόρια καὶ κορίτσια ἡ σελίδα αὐτὴ τοῦ περιοδικοῦ εἶναι δική σας. Μπορεῖτε νὰ γράφετε μικρὰ ποιημάτια, ἐκθέσεις, παιγνίδια καὶ ὅτι ἄλλο ἀνακαλύψετε τὸ πλοῦσιο παιδικὸ μυαλό σας, πὸν νὰ ἀρέση καὶ πὸν νὰ φανερώνη τὴν ἐξυπνάδα σας καὶ τὴν πρόδοό σας. Ὅταν πέση στὰ χέρια σας ἕνα περιοδικὸ νὰ τὸ διαβάσετε καὶ νὰ τὸ συστήσετε καὶ στοὺς φίλους σας. Σεῖς αὔριο μεθαῦριο θὰ γίνετε μεγάλα παιδιὰ θὰ πάτε στὸ Γυμνάσιο καὶ θὰ εἶναι τὸ περιοδικὸ δικό σας τότε Μία ἐπιτροπὴ ἀπὸ τελειόφοιτους τοῦ Γυμνασίου μας θὰ ἐλέγχει καὶ θὰ ἐγκρίνη ἐκεῖνα πὸν θὰ μᾶς στέλνετε. Τὰ καλύτερα θὰ δημοσιεύωνται σ' αὐτὴ τὴ σελίδα. Περιοδικὰ στέλνομε σ' ὅλα τὰ δημοτικὰ τῶν Χανίων καὶ ὅσοι θέλετε νὰ ζητᾶτε ἀπὸ τὸν διευθυντὴν τοῦ σχολείου σας. Ἄλλὰ καὶ κάθε παιδί ἀπὸ ὅποιο δήποτε δημοτικὸ τῆς Κρήτης μπορεῖ νὰ μᾶς γράψῃ νὰ τοῦ στέλνωμε ταχυδρομικῶς τὸ περιοδικὸ καὶ σ' αὐτὸν καὶ στοὺς φίλους του καὶ μπορεῖ νὰ μᾶς στείλῃ ὅ,τι θέλει γιὰ τὴν παιδικὴ σελίδα. Ἐμεῖς μ' εὐχαρίστηση θὰ ἀπαντοῦμε σὲ ὅλα τὰ παιδιὰ πὸν θὰ μᾶς γράφουν. Πρέπει ὅμως ὅ,τι μᾶς στέλνετε γιὰ νὰ τὸ δημοσιεύσωμε νὰ τὸ ἔχη κυττάξῃ ὁ δάσκαλός σας καὶ νὰ τὸ ἔχη διορθώσῃ καὶ νὰ τὸ ἔχη ὑπογράψῃ ὅτι εἶναι καλὸ, καὶ ὅτι τὸ ἐγκρίνει.

Ἐμπρός λοιπὸν μικροί μας συμμαθητές καὶ συμμαθήτριες τῶν δημοτικῶν σχολείων, γενῆτε φίλοι μας, γενῆτε φίλοι της «Μαθητικῆς Ἠχῆς», ἡ ὅποια μὲ πολλὴ ἀγάπη σᾶς περιμένει στὴν σελίδα πὸν σᾶς χάρισε νὰ τῆς χαρίσετε καὶ σεῖς τὴ δροσιὰ σας καὶ τὴν ἐξυπνάδα σας. Νὰ μᾶς στείλετε γρήγορα τὶς συνεργασίες σας γιὰ νὰ ἀρχίσωμε νὰ τὶς δημοσιεύωμε ἀπὸ τὸ ἄλλο φύλλο. Σᾶς περιμένωμε.

ΜΑΘΗΜΑ ΧΗΜΕΙΑΣ 1^ο

Είς τὸ μάθημα αὐτό, θὰ ἀρχίσωμε ἀπὸ τὰς πλεόν στοιχειώδεις καὶ ἀπλὰς ἐννοίας, γιὰ κείνους κυρίως ποὺ πρώτη φορὰ διδάσκονται Χημείαν.

Τίθεται τὸ ἐρώτημα: Ποῖον εἶναι τὸ εἰδικὸν βᾶρος ἐνὸς ἀερίου π. χ. τοῦ ἀζώτου; Χημικὸν σύμβολον Ν.

Τόσον εἰς τὰ Σχολεῖα Πρακτικῆς κατευθύνσεως ὅσον καὶ εἰς τὰ τοιαῦτα Κλασικῆς, ἐνωρίτερα εἰς τὰ πρῶτα, βραδύτερον εἰς τὰ ἄλλα, ὁ μαθητὴς τῆς Ζ'. τάξεως θὰ διδαχθῆ: Τί εἶναι ἀτομικὴ μάζα ἐνὸς σώματος καὶ τί μοριακὴ. Τόσον ἢ πρώτη ὅσον καὶ ἢ δευτέρα, μετράται

σήμερὰ μὲ βάσιν $20 \frac{1}{16}$ τῆς μάζης τοῦ ἀτόμου

τοῦ στοιχείου ὀξυγόνου. Καὶ λέγω σήμερον, γιὰτὶ παλαιότερον ἐλάβανον ὡς μέτρον τὸ ὕδρογονον, τοῦ ὁποίου τὴν ἀτομικὴν μάζαν ἐθεώρουν ὡς τὴν μονάδα, δηλ. τὴν παρίστανον μὲ τὸ 1. Συνεπῶς, ἀτομικὴ μάζα ἐνὸς σώματος, π. χ. τοῦ ἀζώτου, εἶναι ὁ λόγος τῆς μάζης τοῦ

ἀτόμου τοῦ στοιχείου αὐτοῦ, π. ὅς τὸ $\frac{1}{16}$ τῆς μάζης

τοῦ ἀτόμου τοῦ ὀξυγόνου. Ἦτοι ἡ ἀτομικὴ μάζα τοῦ ἀζώτου εὐρίσκομεν ὡς εἶναι 14. ἢ ἂν θέλωμεν νὰ τὸ παραβάλωμεν μὲ τὸ ὕδρογονον, ἡμποροῦμε νὰ ποῦμε πῶς τὸ ἄτομον τοῦ ἀζώτου ἔχει 14 φορές μεγαλύτερη μάζαν, ἀπὸ τὸ ἄτομον τοῦ ὀξυγόνου. Ἄλλὰ τὸν ἴδιο ἀριθμὸν θὰ δώσωμε, ὅσον ἀφορᾷ τὴν μοριακὴν μάζαν, ἥτις εἶναι ὁ λόγος τῆς μάζης τοῦ μορίου τοῦ σώματος πρὸς τὸ $\frac{1}{16}$ τῆς μάζης τοῦ ἀτόμου τοῦ ὀξυγόνου. Ἦτοι ἐπειδὴ τὸ μόριον τοῦ ἀζώτου ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο ἄτομα, ἡ μοριακὴ του μάζα θὰ εἶναι 28

Ἐκθέτωμεν τὰ ἀνωτέρω, διότι πρέπει νὰ ἔχη πᾶς τις ἀπολύτως σαφῆ ἰδέαν αὐτῶν γιὰ νὰ προβῆ εἰς τὴν εὑρεσιν τοῦ εἶδ βάρους ἐνὸς ἀερίου. Καὶ τοῦτο διότι τὸ εἶδ. βᾶρος ἐνὸς οἰοδῆποτε ἀερίου, θὰ εὑρεθῆ ἂν διαιρέσωμεν τὴν μοριακὴν του μάζαν Μ διὰ τοῦ σταθεροῦ ἀριθμοῦ 29 ποὺ εἶναι ἡ μέση μοριακὴ μάζα τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀερος. Μὲ ἄλλα λόγια εὐρίσκομεν εἶδ. βᾶρος τοῦ ἀερίου, ἐν σχέσει μὲ τὸν ἀτμοσφαιρικὸν ἀέρα.

Κατόπιν αὐτῶν ἢ ἀπάντησις εἰς τὴν ἀνωτέρω ἐρώτησιν, ἀλλὰ καὶ εἰς οἴαν δήποτε ἄλλην σχετικὴν εἶναι εὐκόλος διότι δίδεται ἡ ἀπάν-

τησις διὰ τοῦ τύπου $E = \frac{M}{29}$

Καὶ προκειμένου περὶ ἀζώτου, ὅπως ἔχομεν πεῖ, θὰ ἔχωμεν

$$E = \frac{28}{29} = 0,972.$$

Ἄλλὰ ἐκ τοῦ ἴδιου τύπου, ἡμποροῦμεν νὰ εὐρώμεν τὴν εἰδικὴν μάζαν ἐνὸς ἀερίου, ὅταν γνωρίζωμεν τὸ εἶδ. βᾶρος αὐτοῦ π. χ. Ξέρομεν πῶς τὸ εἶδ. βᾶρος τοῦ διοξειδίου τοῦ ἀνθρακικοῦ (O₂ εἶναι 1,52. Διὰ νὰ εὐρώμεν τὴν μοριακὴν του μάζαν δὲν ἔχομε παρὰ νὰ λύσωμεν τὸν τύπον ὡς πρὸς Μ. ἦτοι.

$$E = \frac{M}{29} \text{ καὶ } M = E \cdot 29.$$

$$\text{ἦτοι } M = 1,52 \cdot 29 = 44$$

ΝΙΚ. ΚΑΚΑΒΕΛΑΚΗΣ

Γυμν. Β' Γυμν Χανίων

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΣ ΜΑΣ

Ἀγαπητοὶ μας συνεργάτες καὶ συνεργάτριες ἢ «Μαθητικὴ Ἠχώ», ποὺ τὸ ἐπαγγελματῶν ἡμῶν πάντοτε ἀνήκει ἐξ ἴσου σὲ ἅλα τὰ Γυμνάσια ἀθλητισμοῦ καὶ ἰδιωτικὰ τῆς Κρήτης, σὰς εὐχαριστεῖ γιὰ τὶς φροντίδες σας, τοὺς κόπους καὶ τὶς θυσίας σας γι' αὐτήν. Ὅλοι μας ὅμως μαζὺ ἐργαζόμεστε γιὰ νὰ δημιουργήσωμε κάτι καλύτερο στὸ μαθητικὸ στρατόπεδο τῆς Κρήτης.

Φίλοι μας γράφετέ μας τακτικὰ γιὰ ἅλα τὰ μαθητικὰ ζητήματα γιὰ τὸ Γυμνάσιό σας, γιὰ τὴν πνευματικὴ καὶ προοδευτικὴ κίνησιν στὸ Γυμνάσιό, σας γιὰ κάθε ζήτημα ποὺ ἀφορᾷ τὸ περιοδικὸ (κρίσεις παρατηρήσεις σας κ.λ.π) παρακινεῖτε ὅλους τοὺς συμμαθητὰς σας νὰ γίνουν συνδρομηταὶ καὶ φατικὸι ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ νὰ λαμβάνουν μέρος στοὺς διαγωνισμοὺς στὴν πνευματικὴ σελίδα σὲ κάθε ἐκδήλωσιν γενικὰ ποὺ προκκεῖ τὸ περιοδικὸ συνεχῶς νὰ στέλνουν καλὰ καὶ δικὰς τους συνεργασίας, νὰ φυλάττουν ἅλα τὰ τεύχη γιὰ νὰ κἀμουν στὸ τέλος τοῦ χρόνου ἕνα τόμο, πολῦτιμο ἐνθύμιον τῆς μαθητικῆς τῶν ζωῆς.

Φροντίζετε ἀγαπητοὶ μας διὰ τὴν εὐρύτερη κυκλοφορίαν τοῦ περιοδικοῦ στὸ Γυμνάσιό σας, γιὰ νὰ μπορέσωμε νὰ τὸ διατηρήσωμε μὲ τὴν χαμηλὴ τιμὴ του στὸ ὕψος ποὺ πρέπει καὶ γιὰ νὰ μὴ βρεθοῦμε στὴν ἀνάγκη νὰ τὸ σταματήσωμε ἀργότερα. Θέλωμε μόνον τὰ ἐξόδα τῆς ἐκδόσεως νὰ καλύπτωμε. Θὰ σὰς γράψωμε καὶ ἰδιαιτέρως γράμμα γιὰ ἅλα τὰ ζητήματα τοῦ περιοδικοῦ. Τὰ ὀνόματα τῶν ἀνταποκριτῶν θὰ δημοσιεύσωμε στὸ ἐπόμενο τεύχος.

Παρακαλοῦμε πολὺ τὰ χρήματα νὰ στέλνεται ἐγκλίρωσιν, πρὶν κυκλοφορήσῃ τὸ ἐπόμενο νὰ ἐξοφλῆται τὸ προηγούμενο. Μερικὰ Γυμνάσια μᾶς καθυστεροῦν τὴν ἀποστολὴν τῶν χρημάτων

Παρακαλοῦμε ἀκόμη τὰ Γυμνάσια ποὺ δὲν μᾶς ὄρισαν ἀνταποκριτὰς νὰ ἐρίσουν τὸ ταχύτερον.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ: "ΑΝΤΙΓΟΝΗ,"

Μετάφραση ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ τῆς Η' Πρ. Β Γ Α Χ ΣΤ. ΣΜΠΥΡΑΚΗ

(Τρίτη Συνέχεια στιχ. 110—210)

Τὸ στρατὸ εἰς τὴ γῆ μας αὐτὸ
τὸν ὠδήγησεν ὁ Πολυεΐκης
γιατὶ μὲς στὴν καρδιά του καυτὸ
εἶχε μῖσος γι' ἀμφίβολες μάχες
καὶ σὰ ἀήττος πα' π' τὴ χώρα βογκῶντας
πέταξ' ἄρματωμένος καὶ μ' ἄσπρα φτερά
καὶ περικεφαλαίες φορῶντας
ἔπου εἶχανε φούντ' ἀπ' ἀλόγων μαλλιά

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Α'

Καὶ σὰ στάθηκε πάν' ἀπ' τὰ σπῖτια
μ' αἰμοβόρα μαχέρια φρικτὰ,
ἔσφυχτόζωσε χάσκοντας γύρω
τὴν ἐφτάπυλη αὐλή. Μὰ καλὰ
πρὶν χορτάση ἀπ' τὰ ἴδια αἵματά μας
καὶ προτοῦ ξεχυθῆ ἢ φωτιὰ
ἀπ' τὰ πεύκινα ξύλα ποὺ ζώνουν
κάθε πύργω ἐπήγε μακρυὰ
γιατὶ τότε μι' ἀπαίσια μάχη
εἰς τὰ τεῖχη καὶ γύρω ἐγένη
ἔπου δύσκολα ἢ μοῖρα τὴ δίνει
εἰς τὸ δρᾶκ' ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά.

ΑΝΤΙΣΥΣΤΗΜΑ Α'

Γιατ' ὁ Δίας φοβερὰ τίς μισεῖ
τίς φλυαρίες. Λοιπὸν, σὰν τοὺς εἶδε
νὰ χυμοῦνε σὰ λύκοι μ' ὄρμη
γιατ' οἱ χτύποι τοὺς κάνουν γενναίους
τῶν χρυσῶν τουφεκιῶν—μὰ τῆς νίκης κραυγῇ
ὅταν ὁ Καπανέας τοιμάστη νὰ θγάλη
σ' ἔλα τὰ μετερίζια καλὰ ν' ἀκουστῆ
μ' ἀστροπελέκι τὸν ρίχνει στὴ γῆ.

ΣΤΡΟΦΗ Β'

Σὰν ἐσείστηκεν ἔπεσε χάμω
ἔπου μπίστηξε καὶ τὸ δαυλὸ
τὸν κρατοῦσεν ἀκόμα ποὺ πρῶτα
σὰν τὸν ἄνεμο τὸν πιὸ τρελλὸ
θακκικὰ μεθυσμένος χτυποῦσε.
Μὰ γιγόνταν ἄλλοιῶς ἔλ' αὐτὰ
ποῦχε δάλλει στὸ νοῦ του κι' ὁ Ἄρης
ἔβαροῦσε βαρειά, δυνατὰ,
σὰν γενναῖος βοηθὸς καὶ προστάτης

ΣΥΣΤΗΜΑ Β'

Γιατ' ἐφτὰ ἀρχηγοὶ σ' ἐφτὰ πύλες
ἀφοῦ ἐπέσανε, ἴσοι καὶ ἴσοι,
εἰς τὸν Δία τὰ κατάχαλκα ἔπλα
τὸν νικηφόρο τὰ εἶχαν ἀφήσει,
χτὸς τῶν δυὸ ποὺ καὶ ἂν γεννηθῆκαν
ἀπ' τοὺς ἴδιους γονιοὺς, σκοτωθῆκαν
μὲ μαχαίρια ποὺ οἱ ἴδιοι σηκῶσαν.

ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ Β'

Ὅμως σὰν ἦρθ' ἢ Νίκη ἢ λαμπρῇ

στὴ πολυάρματη Θῆβα μὲ χάρη
ἔστερ' ἀπ' τὴν καταστροφῇ
νὰ ξεχᾶστε, καὶ μπρὸς στοὺς ναοὺς
τῶν θεῶν γιὰ νὰ πάμε κι' ἄς πάρη
ὁ Θεὸς τοὺς δικούς μας νὰ σύρῃ χοροὺς
ἔπου σεὶ καὶ τὴ Θῆβα ὁ Βάκχος.

ΑΝΤΙΣΥΣΤΗΜΑ Β'

Ὅμως νὰ ὁ βασιλεὺς πιὰ τῆς χώρας
ὁ Κρέοντας, ὁ γυιὸς τοῦ Μενοικέα,
ἀφοῦ ἀνάλαβε τὴν ἐξουσία τώρα ἴδια
νέος μετὰ ἀπ' τὰ ἔστερα τὰ νέα
ποὺ οἱ Θεοὶ τὸ θέλωνε νὰ γίνουν,
τὶ τάχατες νὰ σκέφτεται, γιατί
μὰς κάλεσεν ἐδῶ σὲ σύγκλητο δημόσια
ἀφοῦ τ' ἀνάγγειλε μὲ σαλπικτῆ ;

ΚΡΕΩΝ

Γέροι, τὸ σκάφος, ξέρετε, οἱ Θεοὶ τῆς Πολιτείας
ἀφοῦ τὸ στείσαν δυνατὰ καὶ πάλι τ' ἀνορθῶσαν.
Καὶ σὰς ἀπ' ἔλους χωριστὰ ἐγὼ μ' ἀγγελιοφόρους
σὰς κάλεσα γιὰ ν' ἄρθετε τί ξαίρω πῶς τοῦ Λαΐου
πάντα ἐσεβαστήκετε τὴ βασιλεία, καὶ τ' ἄλλο,
πῶς σὰν τὴν πόλη ὁ Οἰδῖποδας θέλησε ν' ἀναγείρῃ
καὶ πέθανε, σεῖς μείνατε σὰν πρῶτα, στὰ παιδιὰ του
μὲ τὰ ἴδια σας φρονήματα. Λοιπὸν ὅταν ἐκεῖνο:
τὴν ἴδια μέρα ἐχάθησαν μὲ σκοτωμό κι' οἱ δυὸ τους
ἀφοῦ ἐχτυπηθῆκαν γιὰ μιὰ τῶν ἀθλιὰ πράξη,
ἐγὼ, ἔλες τίς δυνάμεις καὶ ἐξουσίες ἔχω
γιατ' εἶμαι ὁ πιὸ κοντινὸς συγγενῆς τῶν χαμένων.
Καὶ εἰν' ἀδύνατο καλὰ νὰ μάθουν κάθε ἄντρα
τὸ φρόνημα καὶ τὴν ψυχὴ καὶ τὴν πεποίθησί του
προτοῦ δοκιμαστῆ καλὰ στίς ἀρχές καὶ στοὺς νόμους.
Μένα τοῦλάχιστον αὐτὸς τὴν πόλη ἔλη π' ὀρίζει,
καὶ δὲν κάνει τίς πιὸ ἄρθες σκέψεις ἄλλ' ἀπὸ φόβο
κάποιο τὸ στόμά' χει κλειστό, καὶ τώρα ἔπως καὶ

(πρῶτα

μοῦ φαίνεται ὁ πιὸ κακὸς πῶς εἰν' ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους.
Κι' αὐτὸ τὸ φίλο πιὸ ψηλὰ ποὺ ἔχει ἀπ' τὴν πατρίδα
ποτέ δὲν τὸν λογάρισα κ' οὔτε τὸν λογαρίζω.
Γιατὶ ἐγὼ—τὸ ξαίρ' αὐτὸς π' ἔλα τὰ βλέπ' ὁ Δίας—
νὰ τὸ σωπάσω δὲν μπορῶ βλέποντας τὰ σιμῶνη
ἢ δυστυχία εἰς τοὺς ἀστούς καὶ ὄχ' ἢ σωτηρία.
Κι' οὔτε θὰ κάμω ἐγὼ ποτέ φίλον ἐχθρὸ τῆς χώρας
ξαίροντας τοῦτο, πῶς αὐτὴ εἶναι κείνη ποὺ σώζει
κι' ἂν ὅταν τούτῃ εἰν' ὀρθὴ πλέμε τότε καὶ φίλους
νὰ κάμωμε δυνάμαστε—Μ' αὐτοὺς ἐγὼ τοὺς νόμους
θὰ κυβερνήσω τούτῃ δῶ τὴ χώρα καὶ θ' ἀδείξω.
Καὶ τώρα σύμφωνα μ' αὐτὰ κήρυξα στοὺς πολῖτες
γιὰ τὰ παιδιὰ τοῦ Οἰδῖποδα: Τὸν Ἐτεοκλῆ πιὸ πρῶτα
ποὺ στὴν πατρίδα τᾶδωσεν ἔλα καὶ γι' αὐτὴ χάθη
ἀφοῦ στὴ μάχη δείχτηκεν ἄξιος στὸ δόρυ, σ' ἔλα,
καὶ νὰ τὸν θέψουν κι' ἔλ' αὐτὰ ποὺ πρέπει νὰ τοῦ
(κάμουν

Η ΜΕΤΑΝΟΙΑ

«Μετανοείτε ἡγγικε γάρ ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν»
(Ἰωάννης)

Μετανοῶ σημαίνει κατὰ λέξιν ἀλλάζω νοῦν, ἀλλάζω σκέψιν καὶ κατεύθυνσιν. Εἰς τὴν γενική της ὁμοῦς ἐννοίαν ἡ λέξις μετανοῶ σημαίνει ὅτι αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἕκαμα ζητῶ νὰ μοῦ συγχωρηθῇ διότι αἰσθάνομαι τὸ βάρος του καὶ ὑπόσχομαι ὅτι δὲν τὸ ξανακάμω. Τὴν τοιαύτην ὁμοῦς ἐρμηνεύειν τοῦ «μετανοῶ» ἔχει ἡ πραγματικὴ καὶ ἀληθινὴ σημασία: Μετάνοια δὲ καλεῖται ἡ πράξις κατὰ τὴν ὁποίαν ἕνα ἄτομον ὅταν ἁμαρτήσῃ καὶ αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην νὰ ἀνακουφισθῇ ἀπὸ τὸ βάρος τῆς ἁμαρτίας, ἐκφράζει τὸν πόνο του, καὶ ζητᾷ παρηγορίαν καὶ συγγνώμην ἀπὸ τὸν πολυέλεον Θεὸν τοῦ ὁποίου μετὴν ἁμαρτία παρέβη τὸ ἅγιον θέλημα.

Εἶναι ἀνάγκη δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους νὰ μετανοῶμεν; Ὁ ἄνθρωπος ἐκ τῆς ἀρχῆς τῆς δημιουργίας του ἐνῶ ὑπῆρχεν μπροστὰ τοῦ ὀ καλοῦ δρόμου τὸν ὁποῖον ἔπρεπε ν' ἀκολουθήσῃ, αὐτὸς ἀπ' ἐναντίας παρέκαμψεν αὐτὸν καὶ ἠκολούθησε παρανόμως τὸν κακὸν καὶ ἔκτοτε ἐξακολουθεῖ νὰ πορεύεται πρὸς αὐτὸν καὶ νὰ κυλῆται στὴν λάσπην τῆς ἁμαρτίας. Πρέπει ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχει πράξει νὰ τὰ ἐκριζώσῃ, καὶ ν' ἀλλάξῃ δρόμον, ν' ἀκολουθήσῃ τὸν δρόμον τὸν καλόν, νὰ ξαναχτίσῃ τὴν «νέαν ζωὴν». Ὁ Γκαίτε πάνω σ' αὐτὸ λέγει: «Πέθανε καὶ ξαναγέννηται». Σημαίνει ὅτι πρέπει ὅλα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχομεν πράξει εἰς τὴν ζωὴν μας τὴν περασμένη νὰ τὰ λησμονήσωμεν καὶ νὰ τὰ καταπατήσωμεν. Νὰ λησμονήσωμεν τὸν παλαιὸν ἑαυτὸν μας καὶ νὰ ξαναγεννηθῶμεν πνευματικῶς. Πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας αὐτὸ ποῦ λέγει ὁ Κομένιος: «Ὁ ἄνθρωπος πρέπει νὰ γεννηθῇ δύο φορές, μία ἀπὸ τὴν κοιλίαν τῆς μητέρας του καὶ μίαν ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ πνεῦμα του». Εἶναι δύο ἀντιπροσωπευτικοὶ τύποι, ἡ γέννησις καὶ ἡ ἀναγέννησις. Πρέπει νὰ συντρίψωμεν αὐτὸ τὸ κακὸν ποῦ ἔχομεν μέσα μας, καὶ νὰ τὸ ἀντικαταστήσωμεν μετὰ τὸ καλόν, τὸ νέον. Πολλὲς φορές ἡ ἀναγέννησις εἶναι πολὺ ὀδυνηρὴ διότι εἶναι σὰν νὰ πιάνῃς ἕνα δένδρον ἀπὸ ἕνα μέρος νὰ τὸ ξεριζώῃς καὶ κατόπιν νὰ τὸ ξαναφυτεύῃς.

Ἐπειδὴ μερικοὶ ἔχουν πράξει εἰς τὴν ζωὴν τους πολλὰ καὶ μεγάλα ἁμαρτήματα καὶ ἐπειδὴ ἐξακολου-

ῶσα ἀρμόζουσε στὴ γῆ σὲ νεκροὺς δοξασμένους.

Τὸν ἀδερφό του ὕστερα, ἐννοῶ τὸν Πολυεῖκη

ποῦ θέλησε σὰ γύρισεν ἀπὸ τὴν ἐξορία

τοὺς ναυτοὺς καὶ τὴν πατρίδα του νὰ κάψῃ ἀπ' ἄκρα σ' ἄκρα

καὶ νὰ γευτῇ ἀδερφικὸ αἷμα καὶ τοὺς πολῖτες νὰ πάρῃ δούλους, ναί, γι' αὐτὸν ἔχω διατάξει: οὔτε

νὰ τὸν θρηγῆσουν καὶ κανεὶς χτερίσματα μὴ φέρῃ,

μὰ νὰ τ' ἀφήσουν ἄθραυτο κι' ἀπ' ὄρνικὰ τὸ σῶμα

κι' ἀπὸ σκυλιὰ νὰ ξεσκιστῇ ὅλοι γιὰ νὰ τὸ δοῦνε.

Αὐτὸ ἐγὼ ἀποφάσισα κι' οὐδέποτε ἀπὸ μὲνα

θὰ τιμηθῶνε οἱ ἄδικοι ἀπὸ τοὺς δίκηνους κάλλιο,

Ὅμως ἐκεῖνος ἔπου αὐτῆς τῆς πόλης εἶναι φίλος

καὶ ζωντανὸς θὰ τιμηθῇ καὶ πεθαμένος ὅμοια.

(Συνεχίζεται.)

θεῶν νὰ πρίτουν αὐτὰ, πολλὰς φορές ἔρχονταν εἰς ἀπόγνωσιν διότι νομίζον ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπέλθῃ συγχώρησις εἰς αὐτοὺς. Καὶ οὕτως ἀελπισμένοι πίπτουν κάθε μέρα εἰς αὐτὰ καὶ ἀκόμη χειρότερα τῶν προηγουμένων. Αὐτὸ πρέπει ὅμως νὰ βγῇ ἀπὸ τὸ μυαλό τους καὶ νὰ σκεφθοῦν ὅτι ἐν ὅσῳ κυλῶνται εἰς τὴν ἁμαρτία, ἐν ὅσῳ εὐρίσκονται μακρὰν τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν μυστηρίων Αὐτοῦ, πρέπει νὰ διασθανθοῦν καὶ νὰ ταχύνουν τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ πρὸς Αὐτὸν διὰ τῆς μετανοίας, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τους ὅτι δὲν εἶναι ἁμαρτήματα ὅσον μεγάλο καὶ ἂν ὑποτεθῇ δυνάμενον νὰ νικήσῃ τὴν φιλάνθρωπον Αὐτοῦ γνώμην. Πρέπει νὰ πάρουν τὸ παράδειγμα τοῦ Ἀσώτου υἱοῦ μετὰ μεγάλη ἀπόφαση χωρὶς νὰ διστάσουν καὶ νὰ πορευθοῦν πρὸς τὸν Οὐράνιον Πατέρα μας Θεὸν καὶ νὰ τοῦ εἰποῦν «Πάτερ ἡμάρτομον ἐνώπιόν σου καὶ οὐκ εἰμι ἄξιος κληθῆναι υἱός σου». Συγχώρησέ με. Αὐτὰς δὲ θὰ τοὺς δεχθῇ μετανοοῦντας χωρὶς νὰ τοὺς κατακρίνῃ ἕνεκα τῆς θέλας εὐσπλαχνίας Του, ἀλλὰ νὰ τοὺς ἐναγκαλιζέται μετὰ τὰ θεϊκὰ του χέρια δίδων εἰς αὐτοὺς ἐνδύματα τὸ ἅγιον Βάπτισμα, σφραγίδα καὶ ἀρραβῶνα τὴν χάριν τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἐκτός δὲ ἀπὸ αὐτὰ καὶ ὑποδήματα διὰ νὰ μὴν πλήττονται εἰς τὸ ἐξῆς ὑπὸ τῶν ὄψεων καὶ σκορπιῶν τὰ βήματά των, νὰ πορεύωνται δὲ κατὰ Θεόν. Μετέπειτα δὲ εἰς τὸ κατακόρυφον τῆς χαρᾶς καὶ τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θὰ θυσιάσῃ (τὸν υἱὸν Αὐτοῦ τὸν μονογενῆ) καὶ τῆς σαρκὸς καὶ τοῦ αἵματος Αὐτοῦ θὰ τοὺς δώσῃ νὰ μετασχούν.

Μήπως ἀοῦ γε ἡμεῖς δὲν εἴμεθα καὶ δὲν ὁμοιάζομεν μετὰ τοὺς τοὺς ἀνθρώπους;

Ἐμπρὸς λοιπὸν ἀγαπητοὶ μου φίλοι ἅς ἀκολουθήσωμεν τὸ παράδειγμα τοῦ Ἀσώτου καὶ ἅς πορευθῶμεν πρὸς τὸν Οὐράνιον Πατέρα μας Θεὸν καὶ ἂν διστάτως ἅς τοῦ εἰπῶμεν «Πάτερ ἡμάρτομον ἐνώπιόν σου καὶ οὐκ εἴμεθα ἄξιοι κληθῆναι υἱοὶ σου». Συγχώρησέ μας.

ΙΩΑΝΝΗΣ Β. ΝΤΙΓΡΙΝΤΑΚΗΣ

Ε' (Ζ) Τάξις Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Κρήτης

ΠΑΝΤΑ ΨΗΛΑ

Στοὺς συμμαθητὰς μου

Κι' ἂν δύσκολό, ναί τὸ νὰ παίνομε ὅλο ψηλὰ μ' ἀγκάθια καὶ μ' ἀνηφοριὰς κι' ἂν εἶναι ὁ δρόμος ἅς μὴ στεκόμαστε ἐμόνο τὸ δρόμο ποῦ μπροστὰ ὀδηγεῖ τριβᾶτε» θεῖος μᾶς προστάζει νόμος.

Πάντα ἡ ψυχὴ μας πρέπει σὰ ψηλὰ νὰ ὀρμᾷ δικά της νὰ γενοῦν τὰ ὕψη τ' οὐρανοῦ καὶ μόνο θᾶβρη ὅ,τι ποθεῖ ὅ,τι ἐκτιμᾷ, τὸ ἰδανικὸ τ' ὄψαιον, τοῦ οὐρανοῦ τ' ἀληθινοῦ.

Γι' αὐτὸ μίση καὶ πόθους καὶ καύμους ἅς θάψωμεν στὴ γῆ.

καὶ μὲν ὅλοι θαῖζι μετὰ πίστη ἅς προχωροῦμε νερὸ ἀπὸ τοῦ πνεύματος νὰ πιοῦμε τὴν πηγὴ, ἀλήθεια νᾶβρουμε μετὰ φῶς ν' ἀνταμωθοῦμε.

Κι' ἂν δέσμιο τὸ σῶμα μας κρατᾷ σφικτὰ ἡ γῆ ὁμοῦς ὡς τ' ἄστρα λεύτερον ἅς φθάσῃ ἡ ψυχὴ.

ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΚΑΣ

Ἡβ Πρακτικῶ

ΛΟΡΕΝΤΖΟΣ ΜΑΒΙΛΗΣ (1860 - 1912)

Μιά ξεχωριστή θέση στα νεοελληνικά γράμματα κατέχει ο Λορέντζος Μαβίλης ο ήρωας—ποιητής που θεωρείται ο πατέρας του σονέττου στην Ελλάδα και ο μεγαλύτερος και ως τα σήμερα ακόμα, Έλληνας σονετογράφος, ο σονετογράφος που δίκαια μπορεί να σταθίη πλάι στον Δάντη, στον Πετράρχη και στον Φώσκολο

Ο Μαβίλης γεννήθηκε στην Ίθάκη και η καταγωγή της οικογενείας του ήταν Ισπανική. Ο παππούς του από τον πατέρα του είχε μεταβεί στην Κέρκυρα σαν πρόξενος της Ισπανίας και ουδέποτε πιά γύρισε πίσω στην πατρίδα του αλλά μόνιμα εγκαταστάθηκε εκεί. Αργότερα ο πατέρας του Λορέντζου θέλοντας να καταταγίη στο δικαστικό κλάδο έπολιτογραφήθη και απέκτησε την Ίόνιον υπηκοότητα. Στα παιδικά του χρόνια ο Μαβίλης έλαβε σπουδαίαν μόρφωση στην Κέρκυρα αργότερα και σε ηλικία 18 χρόνων φοίτησε για ένα χρόνο στο Πανεπιστήμιο στην Αθήνα, και μετά ανέχθηκε στην Γερμανία όπου επί 14 ολόκληρα χρόνια έζησε τη ζωή του φοιτητού. Σε όλο αυτό το διάστημα βάλθηκε να μελετήση τους αρχαίους συγγραφείς, σπούδασε φιλολογία και γλωσσολογία, καταπίστηκε με τις ξένες γλώσσες και ασχολήθηκε με την ποίηση. Για την μεγάλη του μόρφωση αλλά και για το άκέραιον του χαρακτήρος του που προσεφέρθησαν πολλές δημοσίες θέσεις σαν γύρισε στην Ελλάδα, από τις οποίες όμως δεν δέχτηκε καμιά, ίσως επειδή φοβόταν μήπως αν δεχόταν θά έφρουγε ξανά από την αγαπημένη του Κέρκυρα ή μήπως ξαναγκαζόταν έτσι να παραβίη καμιά από τις αρχές που ο ίδιος είχε θέσει στον εαυτό του. Γιατί ο Μαβίλης έζησε και πέθανε συνεπής στις αρχές του που ουδέποτε απαρνήθηκε. Στα νεοελληνικά γράμματα ο Μαβίλης έχει καταλάβει την θέση του με ένα σπουδαίο μεταφραστικό έργο και με ένα αξιόλογο δικό του, ιδίως με τα απαράμιλλα σονέττα του. Εκείνο που έπαιξε σπουδαίο ρόλο στην ζωή και στην τέχνη του Μαβίλη ήταν η γνωριμία του με τον ασύγκριτο μεταφραστή του Ζαΐξη, τον Λάκωβο Πολυλά. Οι διάφορες ελτιανισιώτικες σχολές που δημιουργήθηκαν μετά τον θάνατο του Σολωμού με επί κεφαλής τον Πολυλά έδιναν μεγάλη σημασία στην μετάφραση κλασικών έργων της παγκοσμίου λογοτεχνίας διότι ενόμιζαν ότι πολλά είχε να ωφεληθίη η νεορά τότε λογοτεχνία μας και η γλώσσα έτσι επρόκειτο να τελειοποιηθίη. Ο Μαβίλης παραδεχόμενος την άποψη αυτή και γνωρίζοντας διάφορες γλώσσες βάλθηκε να μεταφράση διάφορα έργα από τις γλώσσες που ήξερε. Το μεταφραστικό του έργο δεν είναι μεγάλο σε όγκο όπως του Πολυλά, αλλά είναι πολύ σπουδαίο γιατί οι μεταφράσεις του είναι οι ίδιες λογοτεχνήματα στη γλώσσα μας. Το κυριώτερο όμως έργο του Μαβίλη είναι τα 50 στον αριθμό σονέττα του, και αυτά είναι που του έχουν δώσει την

ξεχωριστή θέση στην λογοτεχνία μας και αυτά είναι που μας δείχνουν την ξεχωριστή προσωπικότητα του ποιητού γιατί κλείνουν ένα κομμάτι της ίδιας του της ζωής. Τα σονέττα του Μαβίλη είναι από κάθε απόψεως τέλεια και ο ποιητής τ' αγάπησε και τα δούλεψε με ύπομονη και επιμονή παραδειγματική. Το σονέττο είναι ένα λυρικό ποιημάτιον που διατηρεί όλη την μεγαλοπρέπεια της ωδής μα και όλη την συντομία του επιγράμματος. Μέσα στους 14 στίχους του ο ποιητής πρέπει να κλείση όλα τα συναισθήματα και τις σκέψεις του και παράλληλα να διατηρήση την τέλειαν μουσικότητα του στίχου και την άφρον ομοιοκαταληξία του. Εκείνο που έχει να παρατηρήση κανείς ακόμα και στα πρώτα ποιήματα του Μαβίλη είναι η ποιικιλία της στιχουργίας, μιάς στιχουργίας προσωπικής που προσπαθεί να δημιουργήση νέους ρυθμούς στην ποίηση. Και ο Μαβίλης ήταν ένας μεγάλος τεχνίτης του στίχου και μαζί με το Σολωμό διεκδικεί τα πρωτεία στην λογοτεχνία μας. Όλα τα σονέττα του τα έχει γράψει στον ένδεκασύλλαβο που τον καθιέρωσε στην ποίησή του και τον δούλεψε με όλη του την δύναμη αφού προηγουμένως είχε δοκιμάσει τον δεκαπεντασύλλαβον και τον δεκατρισύλλαβον του Πολυλά. Αλλά εκεί που δίδει μεγάλη σημασία είναι η ομοιοκαταληξία του στίχου. Δεν του είναι αρκετό να συμφωνή μόνο το τονισμένο φωνήεν και πέρα μα θέλει να ομοιοκαταληκίη και το σύμφωνον. Και σαν να μη ήταν αυτό αρκετό που είναι από τα δυσκολώτερα πράγματα στην γλώσσα μας πολλές φορές ομοιοκαταληκτεί τον στίχον με ολόκληρες λέξεις με διαφορετικό νόημα. Επίσης για να αυξήση την μουσικότητα του στίχου ή ν' αποδώση έντονώτερα το νόημα που θέλει, δημιουργεί συχνά έσωτερικές ομοιοκαταληξίες ή συχνά κάνει παρηχήσεις ενός ήχηρου γράμματος.

Αλλά ο Μαβίλης ήταν και ένας υπέρμαχος της δημοτικής. Σαν βουλευτής Κερκύρας στην Βουλή όπου συζητούσαν το γλωσσικό ζήτημα για το οικείο άρθρο του συντάγματος απήντησε ο' ένα βουλευτή που απέκάλεσε την δημοτική χυδαία το περιφημο «Χυδαίες γλώσσες δεν υπάρχουν μόνο χυδαίοι άνθρωποι υπάρχουν».

Ήταν όμως άσέβεια στην μνήμη του Μαβίλη αν τον αναφέραμε μόνο σαν ποιητή. Γιατί ο Μαβίλης ήταν πρώτα απ' όλα ένας μεγάλος ιδεολόγος πατριώτης, ένας άδολος ένθερμος και ειλικρινής πατριώτης που μέσα στην ψυχή του είχε διατηρήσει άσβεστη την Έθνική Ίδέα και στο Βωμό της Πατρίδας θυσίαζε τα πάντα όπως θυσίασε και την ίδια του τη ζωή. Και πολλά σονέττα του δείχνουν την μεγάλη του αυτήν αγάπη. Μα ο Μαβίλης δεν ήταν μόνο ένας θεωρητικός πατριώτης αλλά ένας ζωντανός που τ'όσ δείχνει στην πράξη όταν πολεμούσε σε διάφορα τμήματα της σκλαβωμένης Ελλάδος σαν έθελοντής. Σαν Άσχηγός Έθελοντών ήρθε και πολέμησε στην Κρήτη στα 96 σαν έθελον-

Ένα λαμπρὸ ἀστέρι, ένα ἀτίμητο διαμάντι λείπει ἀκόμη ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν στέμμα. Ένα διαμάντι πού ἀξίζει περισσότερον ἀπὸ ἄλλα τὰ διαμάντια, ἀπὸ ὅλους τοὺς θησαυροὺς τοῦ κόσμου, δὲν ὑπάρχει ἀνάμεσα στὰ τόσα διαμάντια μας.

Ένα ἑλληνικὸ νησί δὲν εἶναι ἀκόμη ἐνωμένο μετὴν μητέρα Ἑλλάδα, ἀλλὰ λυώνει καὶ σπαράζει μέσα στὴν σκληριὰ κάτω ἀπὸ τὰ πέλματα τῶν κατακτητῶν. Καὶ τὸ νησί αὐτὸ εἶναι ἡ Κύπρος μας ἡ χιλιόχασανισμένη, τὸ Ἰνδαλμα τῶν νησιῶν μας, τὸ καμάρι τῆς πατρίδος μας, πού ζῆ μέσα στὸ σκοτάδι τῆς σκληριᾶς κάτω ἀπὸ τὴν κυριαρχία τῆς συμμάχου χώρας Ἀγγλίας. Δὲν εἶναι ἐνωμένη μετὴν Ἑλλάδα μας διότι αὐτὴν τὴν ἐνωσιν ἐμποδίζουν οἱ Ἀγγλοὶ, ἐπειδὴ ἡ Κύπρος μας τοὺς εἶναι χρήσιμη. Ἀπὸ τὸ τέλος τοῦ τελευταίου πολέμου, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου Ἰδιετυμπανίζετο ὑπὸ πάντων καὶ μάλιστα ὑπὸ τῶν Ἀγγλων (!) ὅτι Ἕλληνες καὶ σύμμαχοι ἐπολεμούσαμε διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῶν λαῶν, ἀναμέναμεν ἀνυπομῶνως οἱ Ἕλληνες νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τοὺς Ἀγγλους καὶ ἡ Κύπρος μας, ἡ μεγαλύτερα ὁμογάλακτος ἀδελφὴ τῆς Κρήτης μας.

Ἀλλὰ αὐτὸ πού δὲν ἔγινε τότε θὰ γίνῃ τώρα ἀργὰ ἢ γρήγορα. Διότι ἡ Κύπρος εἶναι δική μας, διότι ἀνήκει εἰς τὰ κράτος ἔπου ἡ δόξα μετὰ τὰ ἀθάνατα φτερά τῆς περπατεῖ, εἰς τὸ κράτος ἔπου ἔχει τὸν ὑψηλὸν τῆς θρόνου ἢ ἀθάνατη Θεὰ ἡ Ἐλευθερία. Εἶναι ἕνα μέρος τῆς χώρας πού ἔχει διαλύσει τὰ πυκνὰ σύννεφα τῆς ἀμαθείας καὶ τοῦ σκοτους, καὶ ἔχει σκορπίσει τὰ φῶτα τοῦ πολιτισμοῦ εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Τὸ ἔδαφος τῆς Κύπρου μας εἶναι ἔδαφος τῆς δοξασμένης πατρίδος μας, τῆς χώρας μετὰ τὰ πολυὰ ριθμα θουὰ καὶ φεράγγια, πού τὰ ἔχει ἀγιάσει στὴν μνήμη μας ὁ θρύλος καὶ ἡ ἱστορία.

Ἡ ἀγγλικὴ σιάνισ μετὴν περιφρόνησιν πρὸς τὴν ἰδέαν τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων, ἐφαρμόζει τυρανικὰς μεθόδους διὰ τὴν κατάπυξιν τῆς φωνῆς τῶν Κυπρίων, πού δὲν ζητοῦν ὀλιγκὰς ἀπολαύσεις καὶ ἀνέσεις. Ζητοῦν τὴν ἐλευθερίαν τῶν μόνο, καὶ τὸ δικαίωμα νὰ ἐπανεέλθουν εἰς τὴν ἐθνικὴν οἰκογένειαν ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἀπεσπάρθησαν.

Ἄς ἐλπίσωμεν λοιπὸν ὅτι ἡ πολυπόθητος αὐτὴ ἡμέρα τῆς ἐνώσεως δὲν θὰ ἀργήσῃ νὰ ἔλθῃ καὶ τότε—ὡ τότε—ἡ Κύπρος θὰ εἶναι Ἑλληνικὴ, γιὰ πάντα δική μας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΘΕΟΔ. ΠΟΛΥΡΑΚΗΣ

Μαθητῆς Ἐ΄ τάξεως Ἰδιωτικοῦ Γυμνασίου Βουκολιῶν.

τῆς πολέμησε καὶ τραυματίστηκε στὴν Ἡπειρο στὰ 97 καὶ σὺν ἐθελοντῆς πολέμησε πάνω στὴν κορυφὴ τοῦ Δορίσκου στὰ 1912 ἐκεῖ ὅπου μιὰ σφαῖρα σταλμένη ἀπὸ ἐχθρικὸ χερί ἀφαίρεσε τὴ ζωὴ του καὶ τὸν ἔστειλε ἡρώα «στὸ ἡλύσιο περιβόλι» τὸν μεγάλο ἰδεολόγο ποτριώτη καὶ ποιητὴ Λορέντζο Μοβίλη στὶς 29 τοῦ Νοέμβριου 1912.

ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΚΑΣ
Ἡβ Πρακτικτοῦ

Μακρὰ ἀπὸ τὴν πολυθόρυβη κοσμικὴ ζωὴ, μέσα σὲ ἕνα μαγευτικώτατο τοπίον, τὸ ὁποῖον στολίζουν οἱ πυκνοὶ καὶ μεγάλοι ἐλαιῶνες κι' ἄλλα ὀπωροφόρα δένδρα, εὐρίσκεται ἡ θρυλικὴ καὶ ὠραία Κάνδανος.

Τῆς Κανδάνου ὅμως τὴν ὀμορφιά, τὴν αἴγλην καὶ τὴν μεγαλοπρέπεια, ὁ βάρβαρος κατακτητῆς ὡς ἀντίποινον τῆς γενναίας μάχης, πού ἔδωκαν οἱ κάτοικοί της διὰ τὴν ὑπεροχιστίν τῶν ὑψηλῶν καὶ ὠραίων ἰδανικῶν πού χωρὶς αὐτὰ ὁ ἄνθρωπος καὶ ξεχωριστὰ ὁ Ἕλληνας δὲν ἔμπορεῖ νὰ ζήσει, κυριολεκτικῶς κατέστρεψε παρ' ὅλο ὅμως πού ὁ ἀγὼν εἶχε κοιτῆ καὶ ἡ νίκη τοῦ ἐχθροῦ ἦτο πλέον βεβαία, οἱ κάτοικοι τῆς ἠρωϊκῆς Κανδάνου σὲ μιὰ τους συνεδρίασι μετὰ μιὰ καρδιά, μετὰ μιὰ ψυχὴ, καὶ μετὰ ἕνα στόμα βροντοφώνησαν. «Νὰ πλεμῆσωμε καὶ ἄς καταστραφῇ ἡ Κάνδανος». Ἄν καὶ ἤξερον τι σὲ λίγο τοὺς περίμενε δὲν ἐδίστασαν, δὲν ὑπέκυψαν, δὲν παραδόθηκαν, ἀλλὰ ὑπερήφανα καὶ ἀντρίκει ἐπῆραν τὴν ἀπόφαση νὰ χύσουν τὸ αἷμα τους γιὰ τὴν τιμὴ, γιὰ τὴν οἰκογένεια, γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία, γιὰ τὴν ἐλευθερίαν τους. Τρεῖς ἡμέρες κράτησε ὁ σκληρὸς καὶ ἀνίσος αὐτὸς ἀγῶνας, τὰ σῆμη τῶν στούκας σὺν δαιμονισμένα τέρατα ἔριξαν ἀκατάπαντα ἀνθρωπόμορφα ὄνεια, πού στὸ πέραςμά τους ἄφηναν τὴν φωτιά, τὴν ἐρήμωση καὶ τὴν καταστροφή. Ὅλα τὰ σύγχρονα μέσα διέθεσε ὁ ἐχθρὸς γιὰ νὰ κατορθώσῃ νὰ σπᾶσῃ τὴν ἄμυνα. Σὲ λίγο ἡ ὠραία Κάνδανος ἦτο εἰς τὰ χέρια καὶ τὴ διάθεση τοῦ αἰμοβόρου κατακτητοῦ, ὁ ὁποῖος μετὰ πρωτοφανῆ μέσα ἄρχισε νὰ τὴν καταστρέφῃ. Ἡ καταστροφὴ, ὁ χαλασμοὺς καὶ ἡ ἐρήμωσις τὴν ἔκαμαν σὲ λίγη ὥρα ἀγνώριστη.

Τὰ γυναικόπαιδα, οἱ γορηῦλες καὶ οἱ γέροι εἶχαν ἐν τῷ μεταξὺ καταφύγει εἰς ὄρεινὰ χωριά, διὰ νὰ βροῦν ἄσυλο παρηγοριᾶς καὶ προστασίας. Μακρὰ ἀπὸ τὰ σπίτια τους μετὰ μάτια βουρκαωμένα καρτεροῦσαν τὴν ἡμέραν πού θὰ πρόβαινε πάλι ὁ ἥλιος τῆς Ἐλευθερίας γιὰ νὰ ξαναγυρῶσιν στὸ κατεστραμμένο χωριό τους. Πραγματικὰ δὲν ἄργησε καὶ πολὺ νὰ φανῇ, ὁ ἥλιος τῆς Ἐλευθερίας, γιὰ νὰ φωτίσῃ, νὰ ζεστάσῃ νὰ δώσῃ ζωὴ, ἐλπίδα καὶ δύναμη σὲ ἔμψυχα καὶ ἄψυχα ὄντα.

Ἡ βαρεῖα μπότα τοῦ κατακτητοῦ δὲν ἀκούγεται πλέον, τὸ μυρωμένο τῆς Ἐλευθερίας ἀγέρι ἀγκαλιάζει καὶ πάλιν τὴν Κάνδανον. Ναι κατεστράφηκε ἠρωϊκὴ Κάνδανος, πολεμῶντας γιὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀνεξαρτησία.

Ἡ θυσία σου ὅμως, καὶ ἡ ἱστορία σου, πού τὴν τραγούδησε ἡ μουσα καὶ τὴν ἐξύμνησε ὁ θρύλος, θὰ μᾶς θυμίζουν αἰωνίως τὸ ἔνδοξον καὶ ἱστορικὸ ὄνομά σου.

ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ ΕΥΤΥΧΙΟΣ

Τάξις Στ' Ἰδιωτικὸν Γυμνάσιον Κανδάνου.

ΟΜΗΡΟΥ : 66 ΠΑΙΔΑΣ 99

Ραψωδία Ω

Μετάφραση ὑπὸ ΕΥΑΓ. ΜΟΥΝΔΡΙΑΝΑΚΗ Ηδ. Πρ. Β.Γ.Α.Χ.

(Δεύτερη συνέχεια Στίχ 188—227)

« Ἡ μὲν λοιπὸν ἔτσι σὺν εἶπε ἢ γοργόποδῃ ἔφυγε Ἴρις,
 Τοὺς υἱοὺς τοῦ δὲ θμῶς ἐκεῖνος τὴν γοργὴν ἡμιόνων καρτόσα
 διατάσσει νὰ τοῦ ἐτοιμάσουν, εἰς αὐτὴν δὲ νὰ δέσουν κοφίνι.
 Ἐκατέβη δὲ τότε ἐκεῖνος στὸ δωματίο τὸ μυρισμένο
 τὸ ὑψηλὸ καμωμένο μὲ κέδρους ποὺ πολλὰ περιεῖχε κειμήλια.
 εἰς τὴν σύζυγον δὲ τὴν Ἐκάβη σὺν ἐκάλεσε τῆς ἀναγγέλλει.
 «Θεϊκιά, ἀπ' τὸ Δία τ' Ὀλύμπου ἔχει φθάσει σὲ μὲ ταχυδρόμους
 καὶ μοῦ εἶπε τὸ γιό ν' ἀγοράσω στῶν Ἑλλήνων σὺν ἔλθω τὰ πλοῖα,
 δῶρα φέροντας στὸν Ἀχιλλέα ἱκανὰ τὸ θυμὸ τοῦ νὰ σθῆσουν.
 Ἄλλὰ ἔλα καὶ λέγε μοῦ τοῦτο πῶς σοῦ φαίνεται σένα ὅτι εἶναι;
 γιὰτὶ πάρα πολὺ ἢ καρδιά μου κι' ἀπὸ πρὶν ἢ ψυχὴ μὲ προτρέπει
 ἐκεῖ μέσα νὰ πάω στὰ πλοῖα στὸν μεγάλο στρατὸ τῶν Ἑλλήνων».
 Ἔτσι εἶπε καὶ κλαίει ἢ γυναῖκα κι' ἀπαντᾷ σ' ἐκείνου τὰ λόγια
 «Ἰδέμὲ τὸ μυαλό σου ποῦ πῆγε γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ποῦ πρ' ὀλίγου
 ξακουστὸς κί σι τοὺς ξένους μὲν ἦσαν καὶ σὲ τούτους ὅπου θασιλεύεις;
 Μοναχὸς σου λοιπὸν σὺ πῶς θέλεις στῶν Ἑλλήνων νὰ ἔλθῃς τὰ πλοῖα
 εἰς τὰ μάτια ἐκείνου τοῦ ἀνδρᾶ ὁ ὁποῖος πολλοὺς καὶ γενναίους
 ἀπ' τοὺς γιούς μας τοὺς ἔχει σκοτώσει; Σιδερένια ἄρ' εἶναι ἢ καρδιά σου.
 Γιατὶ ἂν θὰ συλλάβῃ ἐσένα καὶ στὰ μάτια τοῦ ἐμπρὸς θὰ σὲ δῇ
 ἀνδρᾶς ἄπιστος κι' ἄγριος εἶναι, ἀσφαλῶς οὔτε θὰ σ' ἐλεήσει
 οὔτε λίγο θὰ σὲ σεβαστῇ. Μακριὰ του δὲ τώρα ἄς κλαῖμε
 καθισμένοι σι' ἀνάκτορα μέσα' εἰς αὐτὸν δὲ ἢ ἀδικη μοῖρα
 σὺν γεννιόταν τοῦ εἶχε ὀρίσει, σὺν ἐγὼ ἐγεννοῦσα ἐκεῖνον,
 τὰ γοργὰ τὰ σκυλιὰ νὰ χορτάσῃ μακριὰ δὲ ἀπὸ τοὺς γονεῖς του,
 σένα ἀνδρᾶ πλησίον γενναῖο ποῦ ἀπ' τὸ σκότι τοῦ ἄς εἶχα τὴ μέση
 κι' ἀφοῦ πέσω ἀπάνω τὸ φάω κι' ἴσως τότε τ' ἀντίποινα γίνουν.
 τοῦ παιδιοῦ τοῦ δικοῦ μου διότι δὲν τὸν σκότωσε αὐτὸς δειλιῶντα
 μὰ γιὰ τοὺς Τρῶες καὶ τῖς Τρωάδες ποὺ θαθύκολπα ἔφεραν ροῦχα
 ἀμυνομένοι, δίχως στὸ νοῦ τοῦ ἢ φυγῆ νὰ ὑπάρχῃ εἴτε φόβος».
 εἰς ἐκείνη ἀπάντησε τότε ὁ Θεόμορφος Πρίαμος γέρος.
 «Προσπαθεῖς νὰ ἐμποδίσης νὰ πάω ἂν καὶ θέλω' ἐσὺ δὲ ἢ ἴδια
 κακοπούλι στὸ σπιτι μὴ γίνῃς μὰ ἐμένα ποσῶς δὲν θὰ πείσης
 γιὰτὶ ἂν κανεῖς δέβαια ἄλλος ἀπ' ἀνθρώπους θὰ μ' ὑποκινοῦσε
 μάντης ἦτανε ἢ ἱερέας ἢ ἀπ' αὐτοὺς ποὺ κοιτάζουν θυσίες
 ἴσως φεύγῃς θὰ λέγαμε ἦταν καὶ θὰ τὸν ἀποκρούαμε τότε.
 Τώρα θμῶς—γιατὶ καὶ ὁ ἴδιος τὸ Θεὸ ἔχω ἀκούση καὶ εἶδα—
 θεὸ νὰ πάω καὶ δὲν θ' ἀπομείνῃ ἀνεκτέλεστη ἢ προσταγὴ του.
 Κι' ἂν ἢ μοῖρα μου εἶν' νὰ πεθάνω στῶν λαμπρῶν τῶν Ἑλλήνων τὰ πλοῖα
 μοῦ ἀρέσει' καὶ εἴθε ἀμέσως ὁ Ἀχιλλέας νὰ μὲ κατασφάξῃ
 στὴν ἀγκάλῃ σὺν πάρω τὸν γιό μου καὶ ἀφοῦ θὰ χορτάσω τὸ κλᾶμα».

(Συνεχίζεται)

Ὁ δάσκαλος:—Ποῦ εἶναι τὸ Μεξικό;

Μαθητῆς:—Στὴν σελίδα 25 τῆς γεωγραφίας μας κύριε.

—ο—

Στὸ μάθημα τῆς Ἱστορίας.

Δάσκαλος:—Τί ἦταν παιδί μου ὁ Σολωμός;

Μαθητῆς:—Κονσέρβα κύριε καὶ θηγητά.

—ο—

Δάσκαλος:—Ποῖον εἶναι τὸ ὠφελιμώτερον στοιχεῖον;

Μαθητῆς:—Ἡ θρογγή.

Δάσκαλος:—Μπὰ; Γιατί;

Μαθητῆς:—Γιατὶ ὁ πατέρας μου εἶναι ὀμπρελάς.

—ο—

—Δὲν μοῦ λές Τάκη τὸν πληθυντικὸν τοῦ ὀνόματος γλῶσσος.

—Τὸ πολὺφωτο κύριε,

ΤΣΙΝΑΡΑΚΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

Ζγ'. πρακτ (Β. Γ. Α. Χ.)

—ο—

Καθηγητῆς:—Τί θὰ πῆ Κώστα προπαρασκευὴ στὰ ἑλληνικά;

—Προπαρασκευὴ κύριε θὰ πῆ Πέμπτη.

—ο—

Καθηγητῆς Γαλλικῶν:—Πές μοῦ Γιώργο πῶς λένε τὸ μαχαίρι στὰ Γαλλικά;

—Κύριε αὐτὸς μὲ λέει κουτό. (Τὸ μαχαίρι λέγεται κουτό).

—ο—

Ὁ μικρὸς μαθητῆς:—Μπαμπὰ πόσα ἀντίγραφα θάζεις ἢ γραφομηχανή σου;—Τὸ πολὺ δέκα γιὰτὶ μὲ ρωτᾷς;

—Γιατὶ ὁ δάσκαλος μὲ ἔβαλε νὰ γράψω 50 φορές «δὲν θὰ ξαναμιλήσω».

Θ. ΣΑΡΤΖΕΤΑΚΗΣ

Τάξ. Δ. Ἐμπ. Σχ. Χαλκῶν

ΑΠΟΡΟΥΣΕ

Κάποιος ἐπισκέπτεται τὸν φυλακισμένο φίλο του καὶ τοῦ λέει.

—Γιατὶ σὲ ἐκλείσαν σιτὴ φυλακή;

—Γιατὶ βροῖκα ἕνα παληόσκοινο στὴν ἄκρη τοῦ δρόμου καὶ τὸ πῆρα.

—Καὶ γι' αὐτὸ εἶσαι φυλακισμένος;

—Ναί... ἀλλὰ ἔφερες... Στὴν ἄκρη τοῦ σχοινοῦ ἦτο δεμῖνη μιά κατσίκια, κατάλαβες;

ΚΟΥΡΜΟΥΛΗΔΕΣ

Η ΘΥΛΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ 21

Ἐκεῖνο τὸ πρωῒνὸ τοῦ 1821 ὁ δρόμος ποῦ πᾶει ἀπὸ τὴ Μεσσαρά στὸ Ἡράκλειο εἶχε μιὰ παράξενη κίνηση. Μιὰ ομάδα Τούρκων πάνω σὲ ἄλογα προχωροῦσε γρήγορα μὲ διεύθυνση τὸ Μεγάλο Κάστρο.

Ἦταν οἱ γιαντισπραγάδες τῆς Μεσσαράς οἱ Κουρμούληδες. Μπροστὰ προχωροῦσε καθ'ἀρχῆς ὁ ἀρχηγὸς τῆς οἰκογενείας ὁ ἀρχηγιαντίσαρος Χουσεῖν Ἄγας.

Ἄλλὰ τί πήγαιναν νὰ κάμουν στὸ Κάστρο οἱ ἀρχοντες αὐτοὶ τοῦ Κρητικοῦ κάμπου; Γιατί πήγαιναν ὅλοι μαζί; Τί ἤθελαν πάλι ἀπὸ τὸ Σαρασκέρη; * Αὐτὴν τὴν φορὰν ὁ σκοπὸς ποῦ τοὺς ἔφερνε σ' αὐτὸν ἦταν ἄλλος. Δὲν πήγαιναν γιὰ νὰ γλεντήσουν. Δὲν πήγαιναν γιὰ νὰ χαροῦν. Πήγαιναν, αὐτὸ εἶναι γιὰ πολλοὺς παράξενο, μὲ σκοπὸ νὰ μαρτυρήσουν νὰ πεθάνουν.

Τί ἦταν ὅμως αὐτοὶ οἱ Κουρμούληδες; Ἡ παράδοση δίδει διάφορες ἐξηγήσεις γιὰ τὴν καταγωγή τους. Ἦταν λέει μιὰ οἰκογένεια δυνατὴ στὰ χρόνια τῶν Βενετσιάνων. Ἡ οἰκογένεια αὐτὴ Τούρκεψε στὰ φανερά μὰ στὰ κρυφὰ ἦταν πάντα χριστιανική.

Ἄλλη παράδοση λέει πῶς ἦταν ἀπόγονοι τῆς οἰκογενείας τοῦ ἀποστόλου Τίτου. Γιατὸ, μὰς ἐξηγεῖ, οἱ Κουρμούληδες δὲν ἔπαψαν νὰ πιστεύουν στὸν ἀληθινὸ Θεό. Ἄλλὰ ἡ ἀλήθεια εἶναι διαφορετική. Οἱ Κουρμούληδες εἶχαν καταγωγή ἀπὸ τὴν Βυζαντινὴ οἰκογένεια τῶν Βλαστῶν. Συγγένευαν μὲ τοὺς Ψαρομηλίγγους καὶ εἶχαν γίνεϊ Τούρκοι.

Τὸ πέρασμα τῶν χρόνων ἐδοῦθήσε στὸ νὰ ξεχαστῇ ἡ καταγωγή τους καὶ ὅλοι πιστεύουν πῶς εἶχαν νὰ κάμουν μὲ Τούρκους. Μὲ πραγματικοὺς Τούρκους. Οἱ Κουρμούληδες ἐξουσίαζαν ὅλη τὴ Μεσσαρά. Εἶχαν ἔδρα τους τὸν Κουσὲ καὶ κατοικοῦσαν ἐκεῖ σὲ δυὸ μεγάλους πύργους.

Κάθε χριστιανὸς ποῦ ἤθελε νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὸν Τούρκο ποῦ τὸν καταπίεζε κατέφευγε ἐκεῖ. Κάθε δυστυχισμένος ραγιαῆς ἐκεῖ γύρευε τὸ δικαίωμα. Καὶ ἡ ὑπέροχη αὐτὴ οἰκογένεια ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸ μὲχρι τὸν πιδὸ μικρὸ ἀπόγονον εὗρισκε πάντα τὸν τρόπο γιὰ νὰ γλυτώσῃ τὸν κατατρεγμένο. Πόσες καὶ πόσες φορές οἱ Τούρκοι τῶν γύρω χωριῶν, τῆς Ἀληθινῆς, τοῦ Ἀμπελοῦζου καὶ τοῦ Πετροκεφάλι δὲν ἔχασαν συγχωριανοὺς τους ξεφονιά, χωρὶς νὰ ξέρουν πῶς αὐτοὶ ἐξαφανίστηκαν. Ποιὸς τοὺς εἶχε σκοτώσει; Ποιὸς τοὺς εἶχε ἐξαφανίσει; Ἀσφαλῶς κάποιος χέρι Κουρμούλη. Κάποιος Κουρμούλης ποῦ πόνεσε γιὰ τὰ ἀπαίσια ἐγκλήματα τοῦ «Ἐσκουκούλωτου» εἰς βᾶρος ἑνὸς ἀκόμη ραγιαῆ.

Οἱ Κουρμούληδες ἦταν λοιπὸν κρυπτοχριστιανοί. Ἦταν οἱ ἄνθρωποι μὲ τὸ διπλὸ προσωπεῖο. Τούρκοι

γιὰ τὸν πολὺ κόσμον. Χριστιανοὶ γιὰ τοὺς λίγους, τοὺς ἐμπίστευτους. Ἦταν «κλινοπάμπακοι» ὅπως τοὺς ἔλεγαν τότε. Ἡ δράσις αὐτὴ θάσταζε μὲχρι τὸ μεγάλο ξεσήκωμα. Σ' ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα, χωρὶς ποτὲ νὰ ἔρθουν σὲ σύγκρουση μὲ τὸν Σαρασκέρη χάρις στὴ διπλωματία καὶ τὴν ἐξυπνάδα τους, κατώρθωσαν νὰ βοηθήσουν ἀμέτρητες φορές τοὺς Χριστιανικοὺς πληθυσμοὺς ποῦ ὑπόφεραν.

Οἱ ἴδιοι ὅμως ποτὲ δὲν μπόρεσαν νὰ ἠσυχάσουν ψυχικά. Ἡ κατάστασις αὐτὴ τοὺς τάρασσε. Πίστευαν ὅτι αὐτὸ ποῦ κάμουν εἶναι προδοσία τῆς Θρησκείας τοῦ Χριστοῦ καὶ οἱ ἴδιοι ἦταν οἱ προδότες. Σ' αὐτὸ συντελοῦσε τὸ μήνυμα τοῦ Πατριάρχου τῆς Κωνσταντινου ὅπως πρὸς τοὺς κρυπτοχριστιανοὺς τῆς Κρήτης κατὰ τὸ 1675. Ὁ Ἐθνάρχης τοῦ Γένους ἐπανελάμβανε τὴν τρομερὴ βιβλικὴ φράση: «ὅστις ἀρνήσεται με ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων, κἀγὼ ἀρνήσομαι αὐτὸν» ἐμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς». Καὶ τὰ λόγια αὐτὰ δὲν ἔφευγαν ἀπὸ τὸ μυαλό τους. Ἦταν πιά ὁ ἐφιάλτης τους.

Καὶ πάντα στὴν ἀπόγνωσή τους ἀποφασίζουν κάποτε νὰ πᾶνε ὅλοι μαζί στὸν Πασσά, στὸ Κάστρο. Σ' αὐτὸν θὰ ἀπεκάλυπταν τὴν ἀληθινὴ πίστη τους καὶ ὅλοι θὰ πέθαιναν μαρτυρικά.

Μόλις ἔμαθε γιατί ἔρχονται οἱ Κουρμούληδες ὁ Μητροπολίτης Κρήτης Γεράσιμος Παρδάλης ἔστειλε τὸ διάκονο του νὰ τοὺς προλάβῃ στὸ δρόμο τῆς Μεσσαράς καὶ νὰ τοὺς φέρει στὴ Μητρόπολη. Ἦρθαν λοιπὸν οἱ Κουρμούληδες στὴν ἐκκλησία. Καὶ ὁ συνετός καὶ ψύχραιμος κληρικὸς τοὺς ἐπέδωσε νὰ κάμουν αὐτὴ τὴν τρέλλα. Τοὺς ἐξήγησε ὅτι ἔτσι ἔχι μόνον δὲν θὰ κερδίσουν τὸν φωτιστόφανο, ἀλλὰ θὰ πέσῃ πάνω τους καὶ ἡ κατάρα ὅλων ἐκείνων ποῦ ἀσφαλῶς θὰ πάθαιναν κακὸ ἀπὸ τὸ δικὸ τους ξεφανέρωμα.

—Πηγαίνετε πίσω, τοὺς εἶπε. Τὰ χωριά σας ξεθεμελιώνονται ἀπὸ τοὺς ἀπίστους. Οἱ περιουσίες τῶν χριστιανῶν ἀρπάζονται καὶ οἱ ἴδιοι σκοτώνονται. Μπορεῖτε νὰ τοὺς βοηθήσετε. Νὰ τοὺς σώσετε. Πηγαίνετε καὶ νὰ εἰσαστε βέβαιαι πῶς μόνον ἔτσι θὰ σώσετε τὴν ψυχὴ σας.

Τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Μητροπολίτη μελετήθηκαν ἀπὸ πολλοὺς. Κι' ἀπ' αὐτοὺς ἄλλοι λένε πῶς ὁ Γεράσιμος ἦταν τὴν ὥρα ἐκείνη ἕνας προφήτης τοῦ ἔθνους, ἄλλοι πάλι πῶς τὰ ἔργα του φανερώνουν ὅτι ὁ Μητροπολίτης ἦταν Φιλικός ποῦ τοὺς «προκατηχοῦσε» κατὰ τὸν Μουρέλλο, γιὰ τὸ μελλοντικὸ ἔργο τους.

Ἄλλὰ τὸ γεγονός εἶναι ἕνα. Οἱ Κουρμούληδες ἔφυγαν. Ἐπείστηκαν πῶς αὐτὸ ποῦ πῆγαν νὰ κάμουν δὲν θὰ ἔφερνε κανένα ἀποτέλεσμα. Καὶ ἐσώθηκαν.

Ὁ ἀγῶνας θὰ ἀρχίσῃ σὲ λίγο. Οἱ Κουρμούληδες τότε θὰ ξεφανερωθοῦν. Θὰ πετάξουν τὸ ψεύτικο προσωπεῖο γιὰ νὰ μείνουν μὲ τὸ πραγματικὸ.

(*)= Γενικὸς Διοικητὴς Κρήτης

ΛΟΓΟΜΑΧΙΕΣ

(Έγκριση ψευδωνύμου 2 δραχ. Μέχρι 25 λέξεων 1 δραχ. Μέχρι 40 2 δραχ.)

15) Φίλοι λογομάχοι νάμει και πάλι. Έτοιμος για κάθε δράση. Πειρακτήρι έχεις δίκιο, τις πιπίλες κι' έλα τ' άλλα μου τάχε παραγγείλει ή μιμά σου και ηρωρίζόταν για σένα. Σε περιφρονώ, είσαι σαχλό. Τροβαδούρε και 'Ιπτάμενε δίσκο, ποτέ δέν νικήθηκα. Τό όνομά μου τό φωνάζει: είμαι ό

Ανίκητος

16) Διαγωνισμός: Προκηρύσσω διαγωνισμό μέ θέμα: «Χειμώνας». Μπορείτε νά γράψετε πεζό ή ποίημα. Προθεσμία μέχρι 30 Δεκεμβρίου. Βραβεία έκλεκτά. Στη διεύθυνσι. «Μαθητική 'Ηχώ Β' Γ. Α. Χανίων για τόν 'Ανίκητο». Περιμένω και έπό λογομάχους και μή. Γράψτε έλοι

Ανίκητος

17) Από σήμερα ή Λογομαχούστηλη τάσσεται υπό τας διαταγάς μου. Όποιος θελήσει ν' αντισταθή στας θελήσεις μου θά καταπιή την γλώσσα του. «'Ανίκητε» είσαι όνομα και πράγμα βλέπω. Σε διορίζω στιλωτή των σπαγγοδομένων γοδακιών μου. Και σένα «Πειρακτήρι» γελωτοποιόν μου.

Θύελλα

18) 'Ανίκητε σε χαιρετώ είσαι σπουδαίος, 'Εγώ θά σε νικήσω. «Πειρακτήρι» παππούς σου ήταν ό Τρίγας:

Τσίτα

19) Προσοχή την έρχομένη Κυριακή και ώραν 11 μ. μ. θά σάς όμιλήση ό πρωθυπουργός της λογομαχίας «'Ανίκητος» έκ του ραδιοφωνικού σταθμού λογομαχούστηλης σχετικά μέ τό ψυχιατρείο του Δαφνίου, (τού όποιου είναι άποδράσας τρόφιμος). «Πειρακτήρι» είσαι παιδί της Θεάς άνοησίας! Τό ξέρεεις;

Σκανδαλιάρικο

20) Μπαίνοντας κι' έγώ στην στήλη χαιρετώ τό Πειρακτήρι

Ό Χουσεΐν 'Αγάς θά γίνη ό θρυλικός Μιχαήλ Κουρμούλης πού θά όργανώσει τό πρώτον 'Ελληνικόν 'Ιππικό. Αυτός πού θά νικήση τόν Σερίφ Πασσα. Αυτός πού θά ρίξη χαμηλά τόν θρόλον του Χασάν Πασα. Θά γίνη πεντακοσίαρχος και όταν πιά τελειώσει ή άποστολή του θά πεθάνη στην 'Υδρα μέ την 'Εκνοποίηση πώς έκαμε τό καθήκον του. Ό γυιός του Δημήτριος θά τόν διαδεχθή. Αυτός θά πολεμήση κι' έξω άπ' την Κρήτη. Θά σταθή στην Πελοπόννησον και στη Στερεά 'Ελλάδα δίπλα στον Παπαφλέσσα και τόν Κριεζώτην. Θά πολεμήση μαζί μέ τόν Καρχισκάκη στη μάχη του Φαλήρου και θά πεθάνη μαζί του σαν άρχηγός των Κρητών έθελοντών. Και οι Κουρμούληδες θά γίνουν ένα μέ τόν θρόλο. Οι Χριστιανοί θά μιλούν γι' αυτούς μέ σεβασμό. Οι Τούρκοι πάλι θά προσφέρουν για ένα τους «Χίλιες ψυχές Κασιώτικες και πεντακόσιες ξένες» όπως λέγει ή λαϊκή μόσσα.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΓΛΩΝΑΚΗΣ

Ζ6' Πρακτικός

Πάψε τις τρέλες σου ρέ Πειρακτήρι γιατί θά πιάσω τό καταδρεκτήρι και συ 'Ανίκητε τις καυχησιές σου γιατί δέν γνώρισες ΓΚ ΛΟΓΡ ποτέ σου Κι' αν θέλετε ρέ ζούδια νά με γνωρίσετε μέσω στήλης. Ζητώ συγγνώμη και από τους δυό.

Γκαούρ

21) Φθάνοντας μέ τόν 'Ιπτάμενο δίσκο μου στην Λογομαχούστηλη χαιρετώ έλους—ες. Προσοχή: Ζητείται ψάλλης δια νά ψάλλη τόν έξέψαλμο στο «Πειρακτήρι. Μισθός 'Εκνοποιητικός 'Αποταθείτε εις τόν 'Ιδιο.

Αριανός

22) Προσοχή... Προσοχή... Έρχόμενος από τις μυστηρεύδες 'Ινδίες, για πρώτη φορά εις τά ανθοστόλιστα σαλόνια της Λογομαχούστηλης, γνωρίζω έλα τά μάγια και μυστικά και προκαλώ όποιον μπορεί νά τά βάλη μέ την δύναμίν μου. Χαιρετώ έλους—ες

Ινδός φακίρης

23) Προσοχή... Προσοχή... Ό Μαύρος Κουρσάρος έρχεται, 'Ισως έχετε άκούσει γι' αυτόν. 'Αν ναι κάνετέ του τόπο νά περάση... Πειρακτήρι, 'Ανίκητε και Τροβαδούρε άλλοίμονό σας. Και σένα 'Ιπτάμενε δίσκο δέν σε φοβούμαι, είμαι έτοιμος νά μονομαχήσω μαζί σου όπόταν θελήσης.

Μαύρος Κουρσάρος

24) Μπάμ—μπούμ. Λογομάχοι όποκλιθείτε. Είμαι ό Βασιλιάς σας. Μυστήριε, τά λέμε και τώρα. Καλέ τι μάς λές! Τροβαδούρε, σιλάνς. Είμαι πάντα τό Πειρακτήρι. Χά! Χά! Χά! Ό 'Ιπτάμενος δίσκος! Τι φοβερίζεις τώρα! Τό ξαίρεις πώς είμαι πιδ δυναμικό. Μπρός λοιπόν, έρχομαι όπου θές για μονομαχία.

Πειρακτήρι

25) Μπαίνοντας στην Λογομαχούστηλη χαιρετώ έλους και τους είδοποιώ ότι άκόμη και οι τρομεροί άετοι μέ φοβούνται και παραμερίζουν στο διάβα μου.

Αετομάχος

26) Δέν μου λές «Μυστήριε» άμα ή πένα σου δέν καθαρίζει κάστανα, ποιός θά τά καθαρίση νά τά φέρη στην άγορά; Και συ τρομερέ κατεφυγμένε «Μαμούθ» άμα δέν αγοράσεις μερικά νά τά χάρισης, τι θά κάνουν οι καστανοπαραγωγοί;

Αετομάχος

27) Μέ χαρά και συγκίνηση εισέρχομαι στην κίνηση των Λογομαχιών. Υπόσχομαι δράσι διαπνεόμενη από άγάπη και σεβασμό για έλους—ες.

Ελληνικόν 'Ιδεώδες

28) Μέ θλιθερή κατάπληξη είδα τις καυχησιολογίες, τις έπάρσεις και τους έγωϊσμούς μερικων λογομάχων. 'Αγαπητό μου Μαμούθ, έλπίζω ότι δέν θά χτυπήσει καμμιά ρουκέτα... τόν 'Ιπτάμενο δίσκο.

Ελληνικόν 'Ιδεώδες

29) Μυστήριε θά σε συντάξω υπό τό πέλμα μου. 'Ανίκητος = κούφιο καρύδι... Πειρακτήρι μή μπαίνεις στα βουθούνια μου, γιατί θά φταρνιστώ. Τροβαδούρε νά σου δανείσω χορδές για την κιθάρα σου;

Μαμούθ

30) 'Ανακατωσούρη θά πρέπει νά σου μάθω μία

παροιμία Ἰπτάμενε δίσκος θὰ σὲ ἐκσφενδονίσω μὲ τὴν προδοσίδα μου ἐκεῖ ἀπ' ὅπου μᾶς ἤλθες. Λογὸ μάχοι ὑποκύψτε. Στερνὴ προειδοποίησί μου. ...

Μαμεῦθ

31) Προσοχὴ καὶ τὸ τρομερόν. "Ὀν ὀνομαζόμενον «Μαμεῦθ» κατέπεσεν σήμερον ἐν μέσῃ ὁδῷ. Ἐξηκριθῆθη ὅτι οἱ πόδες του δὲν δύνανται νὰ τὸ σηκώσουν. Ἀπεστάλη σῆμα κινδύνου. Ἀγαμένονται γερανοί.

Ἀνακατωσοῦρης

32) Ἐξ ἐγκύρου πηγῆς πληροφοροῦμεθα ὅτι ὑπὸ ὀργάνων τῆς τάξεως συνελήφθη... ἄνθρωπος ὀνομαζόμενος «Τροβαδοῦρος». Ὑπάρχουν φήμει, ὅτι ἡ προαναφερθεῖσα προσωπικότης ἐν ὄρα νυκτὸς προσεπάθει ν' ἀποστηθίσῃ τὸ γνωστὸν «... ἕνα λεπτὸ κρεμμύδι Γκέο Βαγκέο».

Ἀνακατωσοῦρης

33) Νάμαι πάλι! Προσγειοῦμαι ἄθροῦδος στὴν Λογομαχόστηλη! Τι, τί, δλέπω; Δὲν κάνετε ἀκόμη πέρα; Ὡστε ἡ συμβουλή μου ἦταν ἄκαρπη; Σὰς λυπᾶμαι καυμένα. Ἀλλὰ δὲν πειράζει ἐσεῖς θὰ φάτε τὸ κεφάλι σας.

Ἰπτάμενος Δίσκος

34) Πειραχτήρι ἡ πληροφορία γιὰ τὸ δυστύχημα τοῦ Ἀνίκητου ἦταν λειψή. Δὲν μᾶς πληροφορήσατε ὅτι κι' ἐσεῖς καθώσασταν δίπλα στὸν Ἀνίκητο κι' ἔταν πέσατε τραυματισθέντες ἀμφοτέρω ἐνῶ ὁ ἀνίκητος εἶχε τὴν πιπίλα στὴν τσέπη ἐσεῖς πίνατε γάλα μὲ τὸ μπιμπερόν.

Ἰπτάμενος Δίσκος

35) Ἀνίκητε σοῦ εὐχόμυι τυχεῖν ἀνάρρωσι σὲ περιμένο. Κι' ἐσὺ «Μαμεῦθ» ποῦ ἤρθες ἀπὸ τὴν προϊστορικὴ ἐποχὴ νὰ μᾶς κἀνης τὸν ἐξυπνάκια, ἄντε νὰ σὲ δῶ μὴ μὲ φοβερίζεις μὲ τίς ρουκέτες ἔλα νὰ μονομαχήσωμε.

Τροβαδοῦρος

Μεγάλ' αὐτιά ἔχει ὁ λαγὸς
μεγάλα τὸ γαῖδοῦρι
μὰ πιὸ μεγάλο θὰ γενῆ
σὲ λίγο νταβαντοῦρι.
Γιὰτὶ κατὰ ποῦ φαίνεται
θ' ἀνάψουν τὰ μεράκια μας
καὶ μὲ τοὺς ἄλλους λογομαχητὲς
θὰ φάμε τα μουστάκια μας

«Γιὰ σας» ὁ λογομάχος Ἰπτάμενο ποῦρο

Ἀλληλογραφία: "Ὀλους εὐχαριστοῦμε ποῦ μὲ τὰ ἔπαινετικά καὶ καλὰ τους λόγια μᾶς ἐνισχύουν στὴν συνέχιση τοῦ ἔργου μας—Θύελλα—Τσίτα—Σκανδαλιάρικο τὸ πρῶτο γράμμα σας εἶχε φτάσει ὅταν ἡ ὕλη τοῦ 2ου εἶχε σταλεῖ στὸ τυπογραφεῖο Ἀλληφροῦ νὰ σπεύδετε ἐγκαίρως. Μπορεῖτε νὰ γράφετε στὸ ἴδιο γράμμα.

Γκαοῦρ τὸ ψευδώνυμό σου δὲν τὸ ἔχει ἄλλος.

Ἐλεύθερη νικήτρια χίλια εὐχαριστῶ.

Ἐγκρίνονται τὰ ψευδώνυμα

Ἀριανός, Γκαοῦρ, Θύελλα, Τσίτα, Σκανδαλιάρικο, Ἰνδὸς Φακίρης, Ἐλεύθερη Νικήτρια, Μαῦρος Κουρσάρος, Ἰπτάμενο Ποῦρο.

ΣΟΝΕΤΤΟ XCIV

Τοῦ Σαίξπηρ

Κεῖνοι ποῦχουν τὴν δύναμη νὰ βλάψουν μὰ δὲν βλάπτουν,
ὅπου δὲν κάνουνε ποτὲ κείνο ποῦ δείχνουν τόσο!
καὶ ἀκλόνητοι πάντα αὐτοὶ π' ἄλλους κινοῦν καὶ θάπτουν,
μένουνε ἀσυγκίνητοι σὰν λίθοι — Θε μου, ὦ πόσο!

Αὐτοὶ τὰ σῦράνια ἀγαθὰ διὰ κληρονομοῦνε,
τῆς Φύσης προστατεύουνε τὰ πλοῦτη ἀπ' τὴ σπατάλη
κι' αὐτοὶ τὴν ὑπαρξὴ φυλοῦν καὶ τὴν κυριαρχοῦνε.
Τοῦ μεγαλείου τὼν μοναχῶ εἶναι φρουροὶ οἱ ἄλλοι.

Τ' ἄνθος τοῦ θέρους εἶν' γλυκὺ μὰ γιὰ τὸ Κιλοκαῖοι
ἂν καὶ γι' αὐτὸ μονάχα ζῆ, γιὰ τοῦτο καὶ πεθαίνει,
Ἄν ὄμως; σι' ἄνθος τὸ γλυκὺ σαπίλα ἡ τύχη φέρη
τὸ πιὸ ἄσχημο ἀγριόχορτο μπροστὰ σ' αὐτὸ δημοφθαίνει.

Τὰ πιὸ μεγάλα πράγματα μὲ τὰ ἔργα τὼν ἐπιζοῦν.
Τ' ἀγριόχορτα μυρίζουν πλεῖα π' τὰ κρίνα ποῦ σαπίζουν.

(Μετάφραση)

ΣΤΕΛ. ΣΜΠΥΡΑΚΗΣ

Ηβ'

ΣΑΤΙΡΙΚΟ

ΓΕΩΜΕΤΡΙΑ

Εἶν' ἕνας πόνος στὴν ψυχὴ μου ριζωμένος
Μία ἀγωνία τρομερὴ μὲς τὴν καρδιά.
Μεγάλος φόβος εἶναι μέσα μου χωμένος
Καὶ εἶναι αἰτία ἡ Γεωμετρία βρῆ παιδιά.

Δὲν ἠμπορῶ οὔτε στιγμή νὰ ἡσυχάσω
Δὲν ἠμπορῶ κάθε βραδύα νὰ κοιμηθῶ,
Κάποιο θεώρημα φοβάμαι μὴ ξεχάσω
Καὶ κάποιο πόρισμα ζητῶ νὰ θυμηθῶ.

Στὰ ὄνειρά μου βλέπω πάντα Γεωμετρία
Πλευρὰ τριγώνου εἰς τὸν κύκλο ἐφαπτομένη
Ἄν εἶναι ὀρθὴ εἴτε ἀμβλεία ἢ γωνία
Ἄν εἶναι ἢ ὄχι εἰς τὸν κύκλον ἐγγεγραμμένη.

Εἶναι ἐφιάλης ποῦ πολὺ μὲ βασανίζει,
Ἡ Γεωμετρία εἶναι πρᾶγμα φοβερό.

Ὅταν ἢ σκέψης στὸ μυαλό μου τοιγυρίζει
Θὰ βγῶ στὸ μάθημα; Μὰ εἶναι τρομερό!

ΛΕΛΑΪ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

Τάξις Ζ' Γαλλ. Σχολῆς

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ

31) (Άσκησης πρακτ. αριθμητικής). Μαθητής έχει 80 δρχ. και θέλει να τις κάνει τάληρα και διδραχμα τὸ ἕνα 25 νομίσματα. Πόσα θὰ εἶναι τὰ τάληρα καὶ πόσα τὰ διδραχμα;

Παπαμαρκάκης Γεώργιος
Ζβ Πρακτ.

32) (Άσκησης πρακτ. αριθμητικής). Εἰς μίαν συγκέντρωσιν εὐρίσκονται 40 ἄτομα, ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Εἰς τοὺς διανεμόνται 40.000 δρχ. κατὰ τοιοῦτον τρόπον ὥστε 4 ἄνδρες λαμβάνουν 6.000 δρχ., καὶ 6 γυναῖκες λαμβάνουν 4.000 δρχ. Πόσοι ἦσαν οἱ ἄνδρες καὶ πόσοι αἱ γυναῖκες καὶ πόσον ἔλαβε ἕκαστη μερίς;

Πενταράκης Ἀντώνιος
Ηβ Πρακτ.

33) Νὰ λυθῇ τὸ σύστημα: $ax + by = 6$ κατ., $3ax - 4ky + 5ca = 8$ κατ., $4ax - 3ky + 2ca = 7$ κατ.

Κουρινδάκης Τάκης
Ηα Πρακτ.

34) Δύο κινητὰ ἀναχωροῦν ἐκ τοῦ αὐτοῦ σημείου καὶ θὰ ἀπέχουν τὸ ἓν τοῦ ἄλλου 12 m. μὲν, ἂν κινηθοῦν ἐπὶ 12" πρὸς τὴν αὐτὴν φοράν, 204 m. δὲ, ἂν κινηθοῦν πρὸς ἀντιθέτους φοράς. Ποῖα ἡ ταχύτης ἕκαστου;

Κουμῆς Γεώργιος
Ηα Πρακτ.

35) Νὰ λυθῇ ἡ ἐξίσωσις $x^4 + x^3 - 31x^2 - 25x + 150 = 0$.

Μάνταξ Γεώργιος
Ηα Πρακτ.

36) Νὰ λυθῇ τὸ σύστημα $x^2 + y^2 + z^2 = 0$, $x^2 + y^2 + z^2 = 0$, $x^2 + y^2 + z^2 = 0$.

Κουκουλάκης Νικόλαος
Ηα Πρακτ.

37) Εἰς ἓν τραπέζιον ΑΒΓΔ ἡ διαγώνιος ΑΓ διχοτομεῖ τὴν γωνίαν Α καὶ εἶναι κάθετος ἐπὶ τὴν πλευρὰν ΒΓ τοῦ τραπέζιου. Ἡ γωνία Β ἴσεται μὲ τὸ ἕμισυ τῆς Γ καὶ ἡ μικρὴ βάση ΔΓ τοῦ τραπέζιου εἶναι 8 cm. Νὰ εὐρεθῇ τὸ ἐμβαδὸν τοῦ τραπέζιου ΑΒΓΔ.

Χανιωτάκης Κυριάκος
Η' Ἰδιωτ. Γυμν. Ἀλικιανοῦ

38) Ἡ διαφορὰ τῶν ἀποστάσεων σημείου τινὸς τῆς προεκτάσεως τῆς βάσεως ἰσοσκελοῦς τριγώνου ἀπὸ τῶν ἴσων του πλευρῶν, εἶναι σταθερά.

Μακραντιωνάκης Μιχαῆλ
Ηβ Πρακτ.

39) Νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι (σφ $45^\circ + \eta\mu\alpha$) α. $\sigma\tau\epsilon\mu\ 2\alpha = \epsilon\phi\alpha + \frac{\sigma\phi\alpha}{2}$

Βαρδάκης Ἀλεξ.
Ηα Πρακτ.

40) Νὰ δεიχθῇ ὅτι διὰ τὰ σφαιρικὰ κάτοπτρα τὸ γινόμενον τῆς ἀποστάσεως ἀντικειμένου ἀπὸ τὴν κυρίαν ἐστίν ἐπὶ τὸ τετράγωνον τῆς ἐστιακῆς

ἀποστάσεως, ἴσεται μὲ τὸ γινόμενον τῆς ἀποστάσεως τοῦ εἰδῶλου ἐπὶ τὸ τετράγωνον τῆς ἀποστάσεως τοῦ ἀντικειμένου ἀπὸ τῆς κυρίας ἐστίας.

Μουδρινάκης Εὐάγ.
Ηβ Πρακτ.

41) Νὰ εὐρεθῇ ἡ ἐστιακὴ ἀπόστασις κοίλου σφαιρικοῦ κατόπτρου, γνωστοῦ ὄντος ὅτι τὸ γινόμενον τῶν ἀποστάσεων ἀντικειμένου καὶ εἰδῶλου ἀπὸ τῆς κυρίας ἐστίας τοῦ κατόπτρου εἶναι 6,25 cm.

Παπαδάκης Τ.
Ηβ Πρ.

42) Εἰς τὸ βαρομετρικὸν κενὸν βαρομέτρου τοῦ ὁποῦ οὐδὲ σωλὴν ἔχει μῆκος 1m. καὶ τομὴν 1cm^2 εἰσάγονται $\frac{14}{3}$ 1cm^3 ἀέρος ἔξωθεν ὅτε ὁ Ηg. πίπτη κατὰ 10cm. Ποῖα ἡ ἀτμοσφαιρικὴ πίεσις;

Μαθιουδάκης Δημήτρ.
Ηα Πρ.

43) Διάλυμα NH_3 περιέχει 35 οὐο κατὰ βάρος NH_3 καὶ ἔχει πυκνότητα 0,882 gr/cm^3 . Νὰ εὐρεθῇ τὸ ποσὸν τῆς NH_3 εἰς γραμμάρια τὸ περιεχόμενον εἰς 100 cm^3 τοῦ διαλύματος.

44) Ἐνὸς μετάλλου ἡ εἰδικὴ θερμότης εἶναι 0,152. Ἐξ αὐτοῦ 0,6gr ἐπιδρῶντα ἐπὶ τινος ὀξέος συντελοῦν ὥστε νὰ ἐκλυθοῦν 330,61 cm^3 Η (ὑπὸ κανονικῆς συνθήκας). Ζητεῖται τὸ γραμμοδύναμον τοῦ μετάλλου καὶ τὸ ἀκριβὲς ἀτομικὸν βάρος αὐτοῦ.

Διγενῆς Παναγ.
Ηα Πρ.

TESTS

25) Πῶς λέγεται ὁ ἀγαπῶν τοὺς ἵππους;

26) Ποῖα πόλις εἶναι δύναμις;

Πιτταριδάκης Ἐμμ.
Ζβ Καστ. Πεδιάδος

27) Τίνας ὄπλου τῶν Ἀρχαίων ἂν ἀφαιρέσωμεν τὸ πρῶτον γράμμα θὰ προκύψῃ νοσηρὰ περιοχή;

Μουδρινάκης Εὐάγ.
Ηβ Πρ.

28) Πῶς λέγεται ἡ βολὴ ἐνὸς ὑπερ-τηλεβόλου;

Ἀποστολάκης Πολύκ.
Εκκλησιαστ. Σχολή

29) Ἀτμόπλοιοι μὲ ταχύτητα 50 χιλ. καθ' ὥραν διευθύνεται ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ πρὸς τὴν Σούδα, καὶ ἕτερον μὲ ταχύτητα 10 χιλ. καθ' ὥραν διευθύνεται ἐκ Σούδας πρὸς Πειραιᾶ. Ποῖον θὰ ἀπέχη περισσότερο ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ ὅταν θὰ συναντηθοῦν;

30) Ἐνα αὐτοκίνητον διατάσσεται νὰ μεταφέρῃ τρόφιμα εἰς διανυκτεροῦντα στρατὸν. Πῶς θὰ περάσῃ μῆσα ἀπὸ μίαν σύραγμα γνωστοῦ ὄντος ὅτι αὕτη ἔχει πλάτος 4,5m, καὶ ὕψος 4m, τὸ δὲ πλάτος τοῦ αὐτοκινήτου εἶναι 4m καὶ τὸ ὕψος 4,05m.

Ζαμπετάκης Ἰωσήφ
Ηα Πρ.

31) Τί πράγμα ἔχει μεγάλα ἄσπρα κόκκαλα καὶ μικρὰ μαύρα δόντια;

Α. Π.

32) Εἰς τὴν κορυφὴν ἐνὸς τοίχου ὕψους 20m ὑπάρχει ἓνα χορταράκι. Εἰς τὴν βάσιν τοῦ τοίχου ὑπάρχει ἓνας σαλιγκάρος ὁ ὁποῖος θέλει νὰ τὸ φάγῃ. Πόσας ἡμέρας θὰ χρειασθῇ νὰ ἀνέλθῃ εἰς τὴν κορυφὴν ἂν τὴν μὲν ἡμέραν ἀνεβαίνει 3m τὴν δὲ νύκτα κατεβαίνει 2m;

Χοροζίδης Παῦλος
Ηβ Πρ.

33) Βοσκόσ τις εἶχε α πρόβατα καὶ ἄλλα τόσα καὶ τὰ μισὰ πού εἶχε. Καὶ ἂν εἶχε καὶ 55 θὰ τὰ ἔκανε 100. Πόσα εἶχε;

Χατζητζανάκης Νικ.
ΣΤΒ Β.Γ.Χ.

34) Τὸ ἀρσενικὸν μου θὰ τὸ βρῆς στὴν Φυσικὴν. Τί χρήσιμο. Τὸ θηλυκὸν μου θέλει βράσιμο πολὺ ὄχι ψήσιμο.

Βατικιώτης Παναγ.
Ζα Πρ.

35) Ἀσπρη κοπέλλα ξανθομάλλα τὴν φιλῶ πίνω γλυκὸ σάν τὸ γάλα κι' ὅσο μου κάνει αὕτη κακὸ ἐγὼ δὲν τὴν παρατῶ.

Βουργουράκης Ἰωάννης
Δ' Γυμν. Νεαπόλεως

36) Στὸν Ὄθωνα εἶναι μεγάλο στὸν Δημητρὸν παράξενον εἶναι πίσω. Στὴν μέση τόχει ἡ Καλλιόπιστα μας κι' εἶναι στρογγυλὸ σάν σφαῖρα, καὶ τόχει κάθε κορίτσι προτοῦ νὰ γίνῃ μητέρα.

Εἶναι διπλὸ μῆσα στὸ μονὸ ἄπαξ στὸ διπλὸ ὑπάρχει κι' ἂν κοιτάξωμε στὸν Οὐρανὸ μπροστὰ καὶ πίσω ἄρχει.

Παπαζαχαριάκης Μιχαῆλ
Δ' Γυμν. Νεαπόλεως

Λύσεις τῶν Ἀσκήσεων
τοῦ αὐτοῦ τεύχους.

$$16) X = \frac{16}{3}$$

17) Βάζουν 3 δοχεῖα τῶν 3 ὄκ. εἰς ὁ. τῶν 10 ὄκ. ὁπότε μὲν 1 ὄκ. τὴν ὁποίαν βάζουν εἰς τὸ δ. τῶν 3 ὄκ. Ἐκ τοῦ δ. τῶν 10 ὄκ. γεμίζουν τὸ δ. τῶν 7 ὄκ. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀπογεμίζουν τὸ δ. τῶν 8 ὄκ. ὁπό-

τε μένουν 5 δκ. εις τὸ δ. τῶν 7 δκ
18) 20 χλμ. καθ' ὥραν.

19) Ὁ 1954.

20) 48 χλμ.

21) Ἐκτελοῦμεν τὰς πράξεις
εἰς τὸν ἀριθμητὴν καὶ ἀναλύομεν
αὐτὸν εἰς γινόμενον παραγόντων ὅτε
γίνεται $(X-\psi)(X-\omega)(\psi-\omega)(X^2 + \psi^2 + \omega^2 + X\psi + X\omega + \psi\omega^2)$: $(X-\psi)(X-\omega)(\psi-\omega) = X^2 + \psi^2 + \omega^2 + X\psi + X\omega + \psi\omega$.

22) Ἐπὶ τῆς προεκτάσεως τοῦ
ὄψους ΑΘ λαμβάνομεν τμήμα ΑΟ=
ΒΓ καὶ φέρομεν τὰς ΟΒ καὶ ΟΓ.
Ἐκ τῶν ἴσων τριγώνων ΔΒΓ καὶ
ΟΑΒ ὡς ἐκ τῶν ΒΓΖ καὶ ΟΑΓ
εὐρίσκομεν τὴν ζητούμενην σχέ-
σιν.

23) Εἶναι ὀρθ. ἐπειδὴ αἱ ἔξωτ.
γωνίαι τοῦ παραλληλογράμμου εἶ-
ναι παραπληρωμ. καὶ ἐπομένως αἱ
διχοτόμοι αὐτῶν τέμνονται καθέ-
τως. Ἐὰν προεκτείνωμεν τὴν ΑΒ
τοῦ ΑΒΓΔ καὶ τὴν ΗΖ τοῦ ὀρθ.
ΕΘΗΖ ἕως ὅτου τιμηθοῦν εἰς
τὸ Μ, εὐρίσκομεν τὴν ζητούμενην
σχέσιν ἐκ τοῦ παραλληλογράμμου
ΑΘΖΜ.

24) Ἡ τρίτη κορυφή τοῦ τρι-
γώνου κεῖται ἐπὶ τῆς τομῆς τῆς
περιφ. μὲ τὴν δοθεῖσαν ἀκτίνα,
καὶ τῆς περιφ. ἣτις γράφεται μὲ
κέντρον τὸ ἄκρον τῆς μίας τῶν
δοθεῖσῶν πλευρῶν καὶ ἀκτίνα τὴν
ἄλλην.

25) Ἡ ἀπόδειξις γίνεται ἐκ
τῶν ἴσων τριγώνων τὰ ὅποια σχημα-
τίζονται ἐὰν ἐνώσωμεν τὸ ἄκρον
τῆς εὐθείας μὲ τὰς ἀπέναντι κορυ-
φὰς τοῦ τραπέζιου.

26) Ἐπειδὴ $A' = 1 \delta\rho. - \frac{A}{2}, B' = 1 \delta\rho. - \frac{B}{2}, \Gamma' = 1 \delta\rho. - \frac{\Gamma}{2}$, αἱ γωνίαι τοῦ ὀρθοῦ τριγώνου (ὅτι εἶναι $A\Gamma' = 1 - \frac{1}{2} + \frac{1}{2} - \frac{1}{2^2} + \dots$)
 $A\Gamma' = 1 - \frac{1}{2} + \frac{1}{2^2} - \frac{1}{2^3} + \dots$
 $(-1)^n \cdot \frac{A}{2^n}, B\Gamma' = 1 - \frac{1}{2} + \frac{1}{2^2} + \frac{1}{2^3} - \dots$
 $\frac{1}{2^n} + \dots, (-1)^n \cdot \frac{B}{2^n}, \Gamma\Gamma' = 1 - \frac{1}{2} + \frac{1}{2^2} - \frac{1}{2^3} + \dots$
 $\frac{1}{2^n} - \frac{1}{2^{n+1}} + \dots, (-1)^n \cdot \frac{\Gamma}{2^n} (1).$

Ἐπειδὴ δὲ τὸ τρίγωνον εἶναι ὀρθογώνιον εἶναι $2^n = x$ καὶ $\frac{A}{x} = x, \frac{B}{x} = x$

$= x \cdot \frac{\Gamma}{x} = x$. Ἐπομένως ἐπειδὴ τὰ

δεύτερα μέλη τῶν (1) εἶναι ἴσα θὰ εἶναι καὶ $A\Gamma' = B\Gamma' = \Gamma\Gamma'$.

27) Ἡ ἀπόδειξις γίνεται ἐὰν ἀναπτύξωμεν τοὺς ἀριθμητὰς τῶν κλασμάτων,

28) $\frac{v}{u} = \frac{1}{3}$

26) εἶναι 60°

30) εἶναι τὸ ΗΝΟ.

Λύσεις τῶν ΤΕΣΤΣ τοῦ 2ου τεύχους.

13) φωσφόρος, 14) ἀχλάδι, 15) ὁ Πόντος, 16) $1 = \sqrt{1}$, 17) ἐπιστήμων, 18) ράπτῃς Σπάρτη, 19) ἠχώ, 20) ὁ Μάιος (ἔχει τὰ εὐχαιώτερα γράμματα), 21) ὁ ἄηρ, 22) τὸ μέλλον 23) Χιλή—χειλή, 24) 16 τοιγάραι καὶ 1 γόπτα.

Ἐπισημαίνονται τὶς ἀσκήσεις μὲς ἔστειλαν οἱ κάτωθι:

- Μουδριανᾶκης Ε. Ηβ Πρ 23, 24, 25, 28. Κουμῆς Γ. Ηα Πρ. 24, 25. Κορωνιοτάκης Ν. ΣΤα Α.Γ.Χ. 17.

Ἐπισημαίνονται τὶς ἀσκήσεις μὲς ἔστειλαν οἱ κάτωθι:

- Μουδριανᾶκης Ε Ηβ Πρ. 13, 14, 15, 19, 23, 24. Κατερινᾶκης Στα Β' Γ. Χ. 13, 14, 15, 17, 18, 23, 24. Χριστουλάκη Η. Ζ' Πρ Γ.Θ.Χ. 14, 16, 17. Κολοκοτρώνης Ε. ΣΤ' Γυμν. Καστ. Κισσ. 14, 15. Μουρνιανᾶκης Ν. Ε' Γυμν. Κ. Κισσ. 13, 14, 17, 18, 23, 24. Σαρτζετάκης Θ. Δ' Ε.Σ.Χ. 14, 17, 23, Φραντζεσκάκης Ε. Ζβ 13, 14, 15, 19, 20, 21, 23, 24.

Ἐπὶ τῆς συνεργασίας μὲς ἔστειλαν οἱ: Κουρτιδάκης Τ. Κουμῆς Γ. Κουκουλάκης Ν. Ηα Πρ. Χανιωτάκης Κ. Ἰδιωτ. Γ. Ἀλικιανοῦ. Μουδριανᾶκης Ε. Παπαδάκης Τ. Μαρκαντωνάκης Μ. Ηβ Πρ. Βαρδαχάκης Α. Διγενῆς Η. Ηα Πρ. Πισσαριδάκης Ε Ζβ Καστ. Πεδιάδος Ἀποστολάκης Η Ε.Σ.Κ Ζαμπετάκης Γ. Ηα Πρ. Βουργουράκης Γ. Παπαζαχαριάκης Μ. Δ. Γυμν. Νεαπόλεως, Βατικιώτης Η. Ζα Πρ.

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἀγαπητοὺς μὲς συμμαθητὰς καὶ συμμαθητρίδας τὰς λύσεις τῶν Ἀσκήσεων καὶ τῶν ΤΕΣΤΣ νὰ τὰς στέλνουν 7—5 ἡμέρας πρὸ τῆς κυκλοφορίας τοῦ ἐπομένου τεύχους.

ΣΑΤΥΡΙΚΟ

"Ἀλγεβρα

Βρέ, "Ἀλγεβρα μὰς τυραννὰς δὲν τὸ καταλαβαίνεις; "Ὀλους ἐσὺ μὰς κυβερνᾷς ὡς πότε θὰ ἐπιμένῃς;

Δὲν μὰς ἀφήνης ἡσυχους μ' αὐτὲς τίς ἀξιώσεις, νὰ λύνωμε στοὺς ἀξονας καλὲ τίς ἐξιώσεις

Δὲν εἶναι τρόπος πιά αὐτὸς κι' ἂν θέλεις συμμορφώσου γιατί θὰ σὲ ξεσκίσωμε κι' εἶναι κακό... δικό σου

...Μὰ ἐπὶ τέλους "Ἀλγεβρα θὰ σὲ ξεφορτωθοῦμε, θὰ σὲ πετάξωμε μακριὰ καὶ θὰ ξεκουραστοῦμε...

Πολύμνια Χριστουλάκη
Τάξις Ζ'
Γ. Θ. Χ.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ἐνῶ ἡ παράστασις συνεχίζετο ἕνας ἠθοποιὸς φωνάζει: «Φέρετε τὸ ἄλογό μου, φέρετε τὸ ἄλογό μου». Ἐνας θεατῆς ἀπὸ τὸ θεατρὸ φωνάζει: «Δὲν κάνει γαϊδάροσ»; ἠθοποιὸς: «Πῶς κάνει! Ἐλα».

Κάποιος κύριος ἔστεκόταν στὸ πεζοδρόμιο ἐνὸς πρατηρίου δελζίνης. Μία πινακίς ἔγραφε εἰς τὸν τοῖχον: «Ἀπαγορεύεται τὸ κάπνισμα».

—Ὁ πρατηριοῦχος: Ἐρωτᾷ τὸν κύριο. Γι' θέλετε κύριε καὶ περιμένετε!

—Κύριος: Πρόσπαθῶ νὰ κόψω τὸ κάπνισμά.

Ζητιάνος παρεπονεῖτο τῆς τύχης του ὅπου τὸν ἔλανε ζητιάνο.

—Κάποιος, τὸ ἄκουσε καὶ τοῦ λέγει: Δὲν φταίει ἡ τύχη σου ἀλλὰ ἐκεῖνος πού σοῦ πρωτόδωσε ἐλεημοσύνη.

Η. ΜΟΡΑΚΙΣ

Ζα' Πρακτικοῦ Β.Γ.Α.Χ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΟΥ ΘΡΑΝΙΟΥ

Πολυράκη Γεωργ. Γυμν Βουκολιών

Σε ευχαριστούμε. Θά δημοσιευθῆ. Περιμένουμε νά μάς ὀρίσθῃ ὁ ἔνταποκριτής ἀπό τὸ Γυμνάσιό σας.

Φραγκάκη Γεωργ. Ζ Νεαπόλεως.

Θά δημοσιευθῆ. Συμφωνοῦμεν. **Σαρτζετάκη Εὐτυχ. Στ' Κανδάνου**

Καλὴ ἡ συνεργασία σου. Τὸ Γυμνάσιό σας τὸ ἀγαποῦμε. Πάντοτε εἶναι πρῶτο.

Ντιγριντάκη Ἰωάνν. Ζ. Ἐκκλ. Σχολῆς.

Θά δημοσιευθῆ. Ἡ σχολή σας ἦτο πάντα πρόθυμη. Περιμένουμε καλὲς συνεργασίες.

Λεβεντάκη Ἐμμ. Η' Σητείας

Σε ευχαριστοῦμε. Μὰς ὑποχρεώνει ἡ καλωσύνη σας. Στὴν ἀποστολὴν τῶν φύλλων ἔγινε ἀνωμαλία τῶρα στὴν ἀρχήν. Ἀπὸ τὸ ἄλλο τεῦχος θά στείλωμε κανονικὰ τὰ φύλλα. Ἐπιταγή σας ἐλήφθη.

Χοχλάκη Γεωργ. Η' Καστελλίου Κισ.

Σε ευχαριστοῦμε. διὰ τὸ ἐνδιαφέρον. Ἀνταποκριταὶ ὀρίσθησαν. Περιδικὰ στέλλονται. Ἡ ἀνωμαλία θά διορθωθῆ. Ἀπὸ τὸ τόσο προοδευτικὸ Γυμνάσιό σας περιμένουμε πολλά.

Ἀτσαλάκη Ἐμμ. Κ.Ε.Π. 3η Μοῖρα Β Σ Τ 902

Ἀγαπητέ μας φίλε καὶ παλαιὴ συνεργάτη μετὰ χαρὰ πῆραμε τὸ γράμμα σου. Δὲν σὰ; Ξεχνᾷ τὸ περιοδικὸ καὶ τὸ σχολειό σας. Τὸ περιοδικὸ θά σοῦ στέλνωμε.

Περάκη Μαρία Ἐμπερ. α νίων.

Προσπαθοῦμε ὅσο μποροῦμε ν' ἐποφεύγωνται τυπογρ. λάθη.

Διαλυνά Μαρίνα Ε' Νεάπολις.

Πολὺ σε ευχαριστοῦμε. Τὸ Γυμνάσιό σας μάς ἔγινε πολὺ φιλικό. Τὸ περιοδικὸ μάς ἔχει ἀνοικτὰς πάντα τις στήλες του γὰρ τις καλὲς συνεργασίες. Νὰ στείλῃς κάτι διορθωμένο.

Ντιγριντάκη Ἰωάννην Ζ' Ἐκκλ. Σχολῆν.

Σε ευχαριστοῦμε. Θά προσπαθήσωμε νά κάμωμε ἕνα τέλειο περιο-

δικὸ μετὰ τὴν δοθήθειαν καὶ συνεργασίαν ἄλλων τῶν φίλων μας.

Φουρνιανάκη Στέλ Ε' Β.Γ.Χ.

Καλὰ **Τοπολιανάκη. Κρ. Στ. Β.Γ.Χ.**

Ἐδέθησαν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν διαγωνισμοῦ.

Διαπάκη Νίκον Η' Πρακτικοῦ

Ἐγκρίνεται **Μουδριανάκη Εὐάγγ. Η' Πρακτικοῦ.**

Ἐγκρίνεται **Πιτταριδάκη Ἐμμ. Ζ' Γυμνάσιου. Καστελ Κισ**

Ἐγκρίνεται **Τσαγκαράκη Ὀδυσέα Γυμνάσιου. Σητείας.**

Σε ευχαριστοῦμε πολὺ. Περιδικὰ στέλλονται κανονικὰ. Ἡ συνεργασία σου θά δημοσιευθῆ. Ὅλοι μαζὶ πρέπει νά κάμωμε ἕνα δικὸ μάς μαθητικὸ περιοδικό.

Μουντάκη Σταυρ. Β.Γ.Χ.

Γράψε ἄλλο. **Σαρτζετάκη Θεόδ. Ἐμπερ. Σχ. Χανίων.**

Θά δημοσιευθῆ. **Δεικτάκη Ἀθαν. Γυμν Καστ. Κισάμου.**

Δὲ βρισκομε λόγια καὶ μεῖς νὰ σε ευχαριστήσωμε. Τὸ περιοδικὸ φροντίζομε νά γίνῃ χρήσιμο καὶ ὠφέλιμο. Τὰ ποιήματά σου ἔχουν ποιητικὴ πνοή θέλει ὁμως ἐπεξεργασία ὁ στίχος.

Στεφανάκη Μιχαὴλ Ε', Β. Γ. Χ.

Ποῦ τὸ βρήκες; Δὲν εἶναι δικὸ σου

Κολοκοτρώνη Σ. Στ' Β. Γ. Χ.

Γ.Κ.Κ.

Πολὺ συγκινητικὴ ἡ διογραφία μάς ποῦ μάς γράφεις. Ἡ Μαθ. Ηχώ σε ευχαριστεῖ γιὰ τὰ καλὰ σου λόγια καὶ σοῦ ἀπαντᾷ μετὰ τὴν σειρά της, ὅτι ἂν ζῆ καὶ δεξιλεύῃ τὸ χρεωστὴν στοὺς πολυπληθεῖς φίλους καὶ ἀναγνώστες της.

Τσαγκαράκη Στέλλαν Η' Γυμν. Καστ. Κισ

Τὰ ἀνέκδοτά σου συνηθισμένα. Σε ευχαριστοῦμε. Στείλετε κάτι ἄλλο καλύτερο.

Βολάκη Στέφανον Δα.

Ὁ Καθηγητής: Ὁ Πλάτων παιδιὰ ἔδωσε στὴν ἀνθρωπότητα τὰ πρῶτα φῶτα τοῦ πολιτισμοῦ.

Καὶ γυρίζοντας πρὸς ἕνα μαθητὴ ἀφηρημένο:

—Γιὰ λέγε ἐσὺ τί ἦταν ὁ Πλάτων;

—Μὰ ἀσφαλῶς... ἠλεκτρολόγος κ. Καθηγητά.

**

Ἡ μαμά: Κλείσε παιδί μου τὸ παράθυρο, γιατί βρέχει πολὺ ἔξω. Γιῶργος; Καὶ ἅμα κλείσω τὸ παράθυρο, θά λιγοστήσῃ ἡ βροχή;

ΣΤΕΛΙΟΣ ΦΟΥΡΝΙΑΝΑΚΗΣ

Εβ' Β. Γ. Χ.

**

Ὁ πατέρας: Γιατί Γιάννη ὁ αἰὼν τοῦ Περικλέους ὠνομάσθη χρυσοῦς αἰὼν;

Ὁ Γιάννης: Διότι ἐκυκλοφόρει τότε πολὺ χρυσάφι.

ΠΙΤΤΑΡΙΔΑΚΗΣ ΕΜΜ.

Ζ' Καστέλ. Κισ.

**

Στὸ μάθημα τῆς Γεωγραφίας ὁ καθηγητὴς ἔρωτᾷ. Δὲν μοῦ λέτε παιδιὰ ποῦ εὐρίσκονται οἱ ἀστέρες; Καὶ ἡ ἀφηρημένη τῆς τάξεως ἀπαντᾷ.

—Μὰ φυσικὰ, κύριε, οἱ ἀστέρες εὐρίσκονται σιτῶ... Χόλυγοντ.

ΠΟΛΥΜΝΙΑ ΧΡΙΣΤΟΥΛΑΚΗ

Ζ' Πρ. Γ.Θ.Χ.

Β. Γ. Χ.

Καλό. Στείλε μάς κάτι ἄλλο πιδ παιδικό.

Ρωμανιᾶν Γεωργ. Ε.Σ.Χ.

Θά δημοσιευθῆ. **Χριστουλάκη Πολύμνια Τασ. Ζ. Γ.Θ.Χ.**

Θά δημοσιευθῆ. **Παπαδάκη Δέλα τασ. Ζ. Γαλλ. Σχολῆς.**

Ἐπίσης.

Ἀπαντήσαμε σε ὅσα γράμματα

ἐλάδαμε μέχρι τὴν 29 Νοεμβρίου.